REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

AUGUST 16th, 1963 — No. 608 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Nederland na acht jaar

door Dr. R. Kooistra

③

Over welvaart kan men nog spreken binnen de grenzen van het ekonomische, maar als we aan het waarachtig welzijn toekomen, overschrijden we die grenzen en spreken we over het Koninkrijk Gods. Slechts als we met onze welvaart functioneren en leven binnen het Koninkrijk Gods kan er sprake zijn van ons ware welzijn.

Hoe staat het daarmee in het tegenwoordige Nederland? Hiermee komen we ongetwijfeld aan het moeilijkste deel van ons ononderwerp, maar ik wil toch mijn best doen deze vraag althans enigermate te beantwoorden, maar tevens herinner ik U nogmaals aan het subjektieve en voorlopige van deze beschouwingen. Laat ik echter nog enige indrukken mogen weergeven, voor we tot de slotbeschouwing komen, omdat ik immers op deze ervaringen mijn oordeel moet baseren.

De V.U.-dag

Ik had het genoegen de tweede dag van de zgn. V.U.-dagen bij te wonen. Ze werden dit jaar in Arnhem gehouden in het bekende en ruime "Musis Sacrum". Op woensdag 3 juli was er een meer wetenschappelijke bijeenkomst en op donderdag 4 juli de toogdag voor al het volk. In Kuypers dagen kwamen de bezoekers van achter de baktrog naar zo'n samenkomst en was de massale samenzang één van de manieren waarop het Gereformeerde volk zijn verbondenheid aan haar eigen Vrije Universiteit toonde. Dit jaar nam de samenzang in "Musis Sacrum" niet veel tijd in beslag, maar werd een zeer verdienstelijk concert gegeven door het studenten-orkest. Niet alle aanwezigen, maar toch een groot getal van hen, bleek dit te waarderen. Er is voortgang gemaakt in kulturele waardering.

Toch gaf deze V.U.-dag me een gevoel van teleurstelling. De zaal was nagenoeg gevuld, zeker, maar ik zag er haast geen mensen, die hun dagelijkse werk ervoor hadden laten varen voor één dag. Het was een samenkomst van krasse pensioentrekkers, die het aardig vonden er een dagje uit te zijn.

Ik zag er ook niet zoveel van de V.U. Ik zou het zo aardig gevonden hebben als al die nieuwe hoogleraren, die pas benoemd waren en al die nieuw wetenschappelijke hoofdambtenaren eens aan het volk waren voorgesteld. Maar van de hoogleraren zag ik eigenlijk alleen hen, die een gedeelte van het programma hadden te verzorgen.

Het gewone volk en het wetenschappelijk personeel van de V.U. ontbraken op deze toogdag. Ook van de predikanten (die we haast nooit bij het gewone volk rekenen) zag ik er maar enkelen, zelfs uit de provincie Gelderland. Misschien was het beter op de voorgaande dag.

Verder was alles tot in de puntjes verzorgd en het geheel liep op rolletjes. Iedereen was voor zijn taak meer dan berekend. Ik werd getroffen door de deskundigheid.

Ook heb ik grote waardering voor wat er gezegd werd. Prof. Mr. I. A. Diepenhorst liet allerlei aspecten zien van "Wetenschapsbeleid en Universiteit", waarbij de hele wereld zich om haar as wentelde. Het was een mooi verhaal, zei de voorzitter. Was het zo bedoeld? vroeg ik me af. Of ben ik ontgroeid aan de taal? En aan het Nederlandse gedachtenklimaat? Ik dacht dat Prof. Diepenhorst ook een boodschap had willen brengen en een waarschuwing had willen laten horen. Was ik mis of had de spreker gefaald zijn diepste bedoelingen duidelijk te maken door de mensen te veel de bomen en te weinig het bos te laten zien?

Dr. J. Vermeyden gaf een causerie over "Enkele actuele vragen" (U ziet de nieuwe spelling wordt nog lang niet algemeen aanvaard in Nederland), waarin duidelijk verwezen werd naar de geestelijke achtergronden van de Vrije Universiteit. Dr. Vermeyden, die verantwoordelijk is voor de financiele administratie was zich terdege bewust van de spanning tussen de uitbreidingsrace en de Gereformeerde grondslag van de Vrije Universiteit. In het programma was echter geen tijd uitgetrokken hierover nog wat nader door te praten. Er volgde geen discussie op enig ding.

Tijdens de middagvergadering sprak Prof. Dr. G. C. Berkouwer op de hem eigen enthousiaste manier over "Concilie en Progressie", waarbij hij de vraagstukken in de Rooms Katholieke kring onder de loupe nam en deze vergeleek met die welke wij in het Calvinisme ook steeds meer ontmoeten. Het deed ons goed, dat ook deze spreker ernstig waarschuwde tegen de tendens om zich op sleeptouw te laten nemen dor het irrationalisme van de deze tijd. Zoals men in Rooms Katholieke kring twijfelt aan de autoriteit van de paus en de onveranderlijke geldingskracht van de encyclieken, zo zien we in het Protestantisme vandaag aan de dag een nieuwe twijfel inzake de onfeilbaarheid van de Heilige Schrift. Gelukkig verwierp Prof. Berkouwer hartgrondig het antwoord van het fundamentalisme, dat eigenlijk geen weerwoord heeft voor de moderne mens. Wel hadden we graag iets meer gehoord over het positieve deel van onze taak vandaag aan de dag.

Hiermee raak ik meteen één van de aspecten van het geestelijke leven in Nederland. Men aarzelt in verschillende opzichten. Men zou meer moeite hebben met Geelkerken in 1963 dan in 1926. De invloed van Bultmann is merkbaar in het feit dat men het niet zo vreemd vindt om over openbaring en mythe in één adem te spreken.

Een oudere predikant, die de zestig al gepasseerd was, vertelde me, dat hij voelde, dat hij weer aan de studie moest, want vele van zijn gemeenteleden kwamen met allerlei problemen waarvan hij moest zeggen: "Ik weet het niet meer." Het is beter te moeten zeggen: "Ik weet het niet" dan: "Ik weet het niet meer."

De Vakbeweging

Een zelfde verschijnsel als zich voordoet met de Vrije Universiteit, namelijk, dat men zichzelf afvraagt, in hoeverre de beweging nog steeds hecht op de grondslag staat en nog steeds haar wortels heeft in de liefde van het volk, vindt men ook bij de Christelijke vakbeweging. Ik kreeg de indruk dat de leiders uiterst vakbekwaam waren. Ook dat er een hoop zeer goed en nuttig werk gedaan wordt. Anderzijds echter kreeg ik het gevoel dat het gevaar aanwezig is, dat men de taak en de taken teveel van de technische zijde ziet en benadert. In een gesprek dat ik met sommige leidinggevende figuren mocht hebben, ontdekte ik de neiging het Christelijk karakter van de vakbeweging op de voorgrond te stellen ten koste van het Bijbelse karakter. Christelijk is Bijbels, probeerde ik aan te tonen. Er was een zekere reserve ten aanzien van het verleden en de geschiedenis van de vakbeweging. Men onderstreepte dat de ontwikkelingsgang in Nederland niet maatgevend is voor die in andere landen, een argument dat we hier zo dikwijls horen aanvoeren tegen de Christelijke organisatie als zodanig.

Op de driedaagse Openluchtkunstmarkt 1963, welke in July in Arnhem-Malburgen werd gehouden, hebben twee kinderen uit de Johanna-Stichting namens de Stichting Kunstmarkt Arnhem een schilderij aangeboden aan dr. A. Klapwijk, geneesheer-directeur van de Johanna-Stichting. Het kunstwerk, "Vangst in Grijs" van Ton Dijkstra, zal een plaatsje krijgen in de Johanna-Stichtig. Foto: Dr. Klapwijk bedankt de Stichting Kunstmarkt voor de kunstzinnige bijdrage.

Het geheel maakt de indruk dat men in Nederland zich minder behoeft af te zetten tegen de neutrale omgeving dan wij hier en dat men daardoor de afstand tussen de neutrale en de bijbels-christelijke organisatie niet te scherp meer ziet en zelfs de ontwikkeling van de Christelijke vakorganisatie en de Christelijke Sociale beweging in het algemeen in een land als Canada wat goedmoedig en op een afstand gadeslaat.

Het Politieke Leven

Hierin kregen we te maken met het verschijnsel van de vrije boerenpartij. Het feit dat boer Koekoek met drie zetels voor zijn partij uit de bus kwam, heeft een beetje deining verwekt. Het kan haast niet anders of boer Koekoek heeft ook van Christelijke boeren stemmen gekregen en van stedelingen, die het beslist voor de verdrukte onschuld wilden opnemen.

Het feit dat een belangenpartij als die van boer Koekoek zo gemakkelijk invloed kon krijgen op het patroon van de principiëel partijvorming in Nederland, geeft te denken met het oog op de bekende "kracht van het beginsel". En nu kan men in de karikatuur wel een aardig tekeningetje maken, waarbij de koekoek uit het klokje komt kijken met het gezicht van boer Koekoek, terwijl de slinger een pats geeft tegen het kale hoofd van de A.R. en de Liberalen — en Okke Jager kan de politiek van Koekoek wel op deze manier beschrijven: "Wie niet op de boer z'n kippen past, moet wel een vos zijn, die de passie preekt. Er moet op zijn Jan-boerenfluitjes gereegeerd worden" — het neemt niet weg, dat velen lachen om boer Koekoek als een boer, die kiespijn heeft.

Boer Koekoek zegt dat de boeren hun vrijheid al meer en meer verliezen en dat de hoofdige boeren daarom hun bijdrage aan het Landbouwschap maar niet moeten betalen, ook al zouden ze daarom van hun erf en boerderij worden gehaald en in de gevangenis gestopt worden.

In zekere zin is boer Koekoek een echte rebel. Aan de andere kant ziet men in hem het symbool van een mens, die strijdt voor een kostbaar bezit, nl. dat van de vrijheid en tracht staande te blijven tegen het geweld van de overheid, dat de boer verlaagt tot een soort landbouwambtenaar. Hoe noodzakelijk zulk een landbouwschap v[illegible] in een land als Nederland [illegible] zijn moge, men voelt dat er spanningen zijn tussen het ekonomische en het menselijke. Men zegt wel eens dat er mensen zijn en boeren; maar nu de boeren zeggen, dat zij ook mensen zijn, zijn er onder de mensen, die de boeren gelijk geven. Der heren zonde is der boeren boete — maar de boeren hebben er genoeg van gekregen. Ondertussen kunnen we natuurlijk de methoden, die door boer Koekoek gepropageerd werden, niet sterk genoeg afkeuren. Het recht van de opstand is niet altijd van toepassing.

Het Kerkelijk Leven

Men bouwt in Nederland vele mooie nieuwe kerken. Ze zijn niet zo groot als voor de tweede wereldoorlog, maar groter dan vele kerken in de nieuwe wereld. Ze hebben zo'n 600 tot 700 zitplaatsen. Ook zijn deze kerken met zorg ingericht voor de eredienst en voorzien van doelmatige bijgebouwen. Het uiterlijk laat niet alle gevallen een kerk vermoeden. De bouw is niet traditioneel. Men zoekt ook daarin naar nieuwe wegen.

Over het kerkbezoek kan ik moeilijk oordelen. Ik heb alle zondagen, die ik in Nederland doorbracht, zelf gepreekt. Men vertelde mij echter dat het bezoek in de morgendiensten zeer trouw is te noemen, maar dat het in de middagdienst of de avondkerk nogal sterk is achteruit gelopen. Op de ene plaats is dat ook weer veel erger dan op de andere.

Ligt het alleen aan de gemeenten? Is er verschraling in het geestelijke leven? Of moeten we ons afvragen of de prediking nog wel werkelijk boodschap is? Hier en daar scheen het ons toe, alsof men in de kerkdiensten niet alleen verloren had aan de duur (telkens weer werd ik er op gewezen, dat een uur de normale tijdslimiet van de dienst was), maar dat men ook aan ernst in de prediking verloren had. Niet alsof de dominees tegenwoordig in Nederland geen ernstige mensen zouden zijn. Ze geven veel aandacht aan de problemen en ze verklaren maar telkens weer dat het verschrikkelijk moeilijk is. Maar ze zijn blijkbaar bang om het "Zo zegt de Here" teveel op de voorgrond te schuiven. Prof. Dr. K. Dijk, één van mijn gewaardeerde leermeesters, zei wel eens, dat een uur-dienst niet voldoende was om een behoorlijke exegese van de tekst te geven. Misschien is dit niet helemaal juist. Toch kwam het me voor dat de gemeente behoefte heeft aan meer exegese en uitleg, dan gewoonlijk in de prediking geboden wordt.

In het zoeken naar warmte, ervaring en nieuwe bevindelijkheid schijnt het dat men telkens weer spreekt over de Heilige Geest. Dat is natuurlijk ook juist. Maar laat men zich soms in Nederland in de behoefte aan de beleving van het Christen-zijn ook te veel leiden door wat men *denkt* van de Heilige Geest, terwijl men te weinig ervan uitgaat dat de Heilige Geest ons leidt door het *Woord Gods?* Zolang men de band tussen Woord en Geest bewaart, is het goed, dat men zich openstelt voor het werk van de Heilige Geest. Maar als men die eenheid uit het oog verliest, dreigt het gevaar dat men allerlei ervaringen uitgeeft als bewijs van de aanwezigheid en aktie van de Heilige Geest, terwijl dit toch niet het geval behoeft te zijn. Ook wordt men niet van zijn onzekerheden ten aanzien van de Heilige Schrift verlost door te zeggen dat het toch maar op het werk van de Heilige Geest aan komt.

Er zijn ook heel mooie kanten aan het kerkelijke leven in Nederland. Met de welvaart groeit de offervaardigheid. Er is een sterk verlangen naar kerkelijke eenheid. De verschraling van het geestelijk leven wordt op velerlei wijze tegengewerkt door allerlei organisatie en aktiviteit.

Velen hebben de ogen open voor de gevaren van het irrationalisme (onderschatting van de rede) en het relativisme (alles is betrekkelijk). Er zijn kerken, waar de liturgie en vooral ook het psalmgezang iets feestelijks en opgewekts gekregen heeft, dat men vroeger wel eens erg miste. De psalmen worden als hymns gezongen en toch blijven het psalmen. Het feest van Gods nabijheid en van Zijn grote liefde voor zondaren, het begin van de eeuwige sabbath, het rusten van de boze werken en het leven in de nieuwe gehoorzaamheid, dat alles wordt ook in Nederland gevierd. Het kon zuiverder, het lied en vooral de boodschap kon overtuigender klinken, maar het is er.

Het Geestelijk Leven

We hebben er reeds over geschreven in onze voorgaande bespreking van het kerkelijk leven, want men kan die twee nimmer los naast elkaar zetten.

Er is iets van aarzeling en onzekerheid in Nederland. Precies als met de kabinetsformatie zit men ook voor het geestelijk leven met een gebrek aan leidslieden. Er is een vertrouwenskrisis. Men gelooft het niet zo gemakkelijk meer wat de predikant zegt. Men vraagt: "Zou het wel allemaal zo zijn?"

We moeten niet vergeten dat Nederland door de tweede wereldoorlog is heengegaan en deel is van een Europa waar het pessimisme in vele gevallen tot volslagen nihilisme heeft geleid.

Ook is het niet zo erg dat men allerlei bestaande tradities eens onder de loupe neemt. Toen Hiskia de koperen slang, die Mozes gemaakt had, had vernietigd, noemde hij haar Nehustan, d.w.z. een stukje koper. Dat stukje koper was voor het volk een stuk magie geweest. De trouw van de vaderen en hun beginselvastheid kan voor ons ook magie zijn, voorwerp van aanbidding en godsverering. Laten we dan van die Nehustans, die stukjes koper, maar gerust bevrijd worden. Ook in het geestelijk leven, precies zoals in het economische, gelden wel bepaalde regels, maar niet altijd alleen de oude van de traditie. En als de traditie, ook die van de zuiverheid, alleen een intellectueel spel wordt, waar het hart buiten staat en de ziel bij verkommert en verschraalt, hebben we weer een koperen slang die tussen ons en God in staat.

Dat verlangen, dat er niets tussen God en mij moge instaan, dan de Middelaar, de Zoon des mensen, de Here Jezus Christus, dat heb ik ook in Nederland bij velen gevonden en dat heeft me erg goed gedaan.

Laten wij hier in onze opbouw, en zij, in Nederland, in hun bezinning op de verworven rijkdommen ons er steeds van bewust zijn, dat God ons zo oneindig heeft liefgehad zodat het leven eerst lèven wordt, als we niet alleen *weten* dat we God en de naaste moeten liefhebben, maar dat ook metterdaad *doen* in alle ware eenvoud met ons (hele) hart en met alle krachten en op allerlei levensterrein.

Zoekt U naar een origineel verjaardagsgeschenk? Geef een abonnement op C.C. cadeau. Een verrassing die een heel jaar nieuw blijft.

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Is it that simple?

Sometimes in life the things that sound very easy and simple are very hard to carry out. We have examples of this in the Bible also. God said to Abraham: "Get thee out of the country unto a land that I will show thee." It was as simple as that.

Our coming to this country seemed quite simple also. Of course we had to say good bye to our relatives and friends, but after that we just stepped on boat or plane and away we went. Simple! But was it really?

Another example of simplicity we find in the new testament, when Jesus said to His disciples: "follow Me". Now this "follow Me" was not only meant for Jesus' disciples and it did not mean just to follow Jesus wherever He went. To the disciples and to us also Jesus wants to say:. "follow up My deeds. Do as I did; love one another". Follow Jesus in that and we will get where all of us want to go eventually, namely in heaven, with Jesus. But then, we have to realize that, to follow Jesus, means absolute self-sacrifice. It means loving our neighbours as ourself. It seems to me as if many people have much trouble in carrying out this command. To love themselves, why, yes, that is quite easy. See what they all do!

But to love the neighbour! Do we know what we are asking, One of the speakers on our last Sunday school teachers convention solved this problem nicely, when he stated that, if God could get along with us, we should jolly well try to get along with our neighbours. And so it is. What are we?

But to be able to follow Jesus, all we have to do is: love! The simplest word we can think of.

Just because of Jesus' simplicity the people loved Him so much; therefore, let simplicity be a keynote of our character also. How can we live a life of simplicity like Jesus told us?

First, we have to find time to read the Bible and then study it in order to find answers to our problems. And problems we all have! At least we have *that* much in common. Sometimes we have real problems, often times we make them look ten times as big as what they really are. Let us try to simplify our troubles and worries also.

It does not count what we get from life, but what we do with our lives. Think for a moment of that parable of the talents. Not all talents were divided equally. One servant got five, one two and the third one only one talent. Sometimes we are jealous of our fellow men. They get everything and what have we got? Yet, the story of the five talents may make us think twice before we want the same things as our neighbour has got. Because we have to *do* something with what God gives to us in this life. Money, health, possessions, children—whatever God may give to us; we have to give account to God.

You see, the man with the one talent was not condemned because he had only one talent. He could not help that! But he was condemned because he did not *do* anything with it.

If we say that we are christians, but do not follow in Jesus' footsteps as we should, in loving God and our fellow men as ourselves, then we do not understand what it means to be a christian. We may rest assured that God is watching us, every day, at home, at work or on our sickbed, wondering what we are going to do with the talents He gave us. Shall we put them to use? Or shall we sit back, moodily thinking that other people are so much better off than we are? Oh yes, it sounds very simple: "follow Me!" It is very wonderful also. Folow Jesus and we will at one time live with Him forever.

THREE GATES

If I am tempted to reveal a tale someone has told me about another, let it pass — before I speak — three gates of gold.

Three narrow gates: first, is it true, Second, is it needful?

And, after in my heart I have given truthful answer, the last gate: is it kind? And, if to reach my lips, at last, it passes through those three gates, *then* I may tell the tale and not fear what the result of speech may be.

—Author unknown

VROUWENKWALEN

als te sterke, onregelmatige, wegblijv., pijnlijke menstr., bloedarmoede, zenuwzwakte, rugpijn, moeheid, lusteloosheid, zwakte en alle andere overgangslasten bestrijdt U succesvol met onze onschad. geneeskruiden. Ook voor alle andere slep. ziekten!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Boekbespreking

H. Mulder, *Gids voor het Nieuwe Testament*, J. H. Kok, Kampen, Boeketreeks, 1962, 130 pagina's.

Als iemand op reis gaat naar verre landen neemt hij een landkaart of een gids mee. Zo is dit boekje bedoeld om het Nieuwe Testament meer verstaanbaar te maken. En dat is wel zeer belangrijk, zelfs hard nodig voor ernstige Bijbelonderzoekers. Want wij leven nu een halve wereld weg en twee duizend jaar later. Om ons werkelijk goed in te leiden in de gedachtenwereld van de oude Joden en de jonge Christenen kunnen wij heel best een wegwijzer gebruiken.

Mulder geeft geen direkte behandeling van de heilshistorische inhoud van de Bijbelboeken, maar beschrijft de religieuze, geografische, economische, politieke en sociale omstandigheden waaronder Jezus en Zijn tijdgenoten hebben geleefd, tegen de achtergrond van de intertestamentarische geschiedenis (de Maccabeeën, enz.). De schrijver laat ons iets zien van de ontwikkeling van de tempeldienst en de synagogen na de terugkeer van ballingschap, en de geestelijke ligging van de voornaamste secten van de tijd, bv. de Zeloten, Farizeeërs, Sadduceeën, Essenen, enz. Werkelijk een schat van belangrijke inlichtingen, misschien niet boeiend, maar toch heel goed leesbaar beschreven.

Sommigen van de heel recente resultaten van de doorgaande onderzoekingen in Palestina zijn in dit boekje niet opgenomen, als bv. nieuw bewijs dat wij in het verleden de rol van de zeevaart in Israels geschiedenis onderschat hebben, gezien dat de noordelijke stammen in nauw verband met de zee heben geleefd. In het geheel echter is dit boekje wetenschappelijk verantwoord, trouw aan de Schriften, en voor de meesten begrijpelijk te lezen.

Gordon J. Spijkman

HOW DO YOU SING?

We sing "Sweet Hour of Prayer'" and content ourselves with ten to fifteen minutes for prayer a day.

We sing, "Onward, Christian Soldiers" and wait to be drafted into God's service.

We sing "Oh, for a Thousand Tongues" and we do not use the one we have for Him.

We sing "There Shall Be Showers of Blessing" but we do not come to church when it is raining.

We sing "Blest Be the Tie That Binds" and let the least little offense sever that tie.

We sing "Serve the Lord with Gladness" and complain about all we have to do.

DE KLM WINTERDIENSTREGELING 1963-1964

De KLM zal zoals gebruikelijk als gevolg van de seizoensaanpassing gedurende de winterdienst, welke op 1 novermber a.s. ingaat, het aantal diensten op enkele lijnen wat verminderen. Op de Amsterdam-New York lijn zullen wekelijks nog 17 retourvluchten worden uitgevoerd, alle met DC-8 omdat de Douglas DC-7C, die tot nu toe nog zeven vluchten per week maakte, geheel van deze lijn zal worden teruggetrokken.

De negen wekelijkse vluchten op de verbinding Amsterdam-Montreal worden teruggebracht tot zeven, waarvan vier met DC-8 en drie met DC-7C. Drie van de DC-8 diensten gaan via Houston door naar Mexico City.

De vrachtlijn, welke de KLM tussen Amsterdam en Montreal-New York onderhoudt, zal deze winter vijf DC-7F diensten per week tellen.

ECONOMISCHE TOESTAND

Volgens onlangs in Canada door de Financial Post en in de Verenigde Staten door het Nation's Business Magazine gehouden enquêtes, zijn de zakelijke vooruitzichten in beide landen thans aanmerkelijk gunstiger dan een half jaar geleden. In Canada werd de enquête gehouden op een moment waarop het bedrijfs- en zakenleven doende was de invloed van de op 13 juni 1963 ingediende begroting te peilen. Niettemin bleek dat het merendeel der ondervraagde zakenlieden verdere expansie verwachtte. In de Verenigde Staten gaven de meeste ondervraagden eveneens van optimisme blijk.

Bij 73% van de ondervraagde Canadese firma's werden hogere omzetten verwacht. Ook de vooruitzichten voor 1964 werden als gunstig beoordeeld. Bij 78% van de geënquêteerden bestond de mening dat 1964 hoger omzetten zou brengen. In de Verenigde Staten was 78% der ondervraagden van oordeel dat de omzet van hun bedrijven zou stijgen.

In de Verenigde Staten verwachtte 36% een hogere winst, in Canada 55%. De prijzen zullen, zo meent men, in Canada vrij stabiel blijven. Van de betrokken firma's meende 68% in de eerstvolgende 12 maanden geen prijsstijging te kunnen verwachten. In de Verenigde Staten worden in het algemeen eveneens geen prijswijzigingen voorzien. Tenzij de omzetbelasting op kapitaalgoederen remmend werkt, verwacht 40% der ondervraagden in het komende jaar meer te kunnen investeren; in de Verenigde Staten bedroeg dit percentage 43.

Als de Canadese zakenlieden het juist hebben gezien, kan worden aangenomen dat de in februari 1961 ingezette economische expansie tot en met 1964 zal voortduren. De devaluatie van de Canadese dollar, die Canada's concurrentie-positie versterkt, heeft het vertrouwen van het Canadese bedrijfs- en zakenleven in de toekomst aanmerkelijk vergroot. (NCKvK)

Herinnert U zich nog ...

WELKE STAPPEN U DIENT TE NEMEN OM VERZEKERD TE BLIJVEN?

ONTARIO HOSPITAL INSURANCE

- Indien U van betrekking verandert volg dan nauwkeurig de aanwijzingen op de achterzijde van Uw Betalingsbewijs, Formulier 104, die Uw groep U dient te overhandigen.
- Wanneer U Uw 19e verjaardag hebt bereikt bent U niet langer gedekt door de polis van Uw ouders. Laat Uzelf binnen dertig dagen afzonderlijk inschrijven om verzekerd te blijven. Formulieren zijn verkrijgbaar bij ziekenhuizen, banken en commissiekantoren.
- Wanneer U gaat trouwen dient de gezinspremie te worden betaald om echtgenoot, vrouw en gerechtigde afhankelijken te omvatten. Geeft daarvan kennis aan Uw groep OF, indien U rechtstreeks betaalt, aan de Commissie.

Ontario Hospital Services Commission
2195 Yonge Street, Toronto 7, Ontario

ZORG ERVOOR DAT U UW ZIEKENHUISVERZEKERINGSPOLIS ALTIJD BIJ DE HAND HEBT

WIJ HEBBEN STEEDS MEER KRANTENPAPIER NODIG

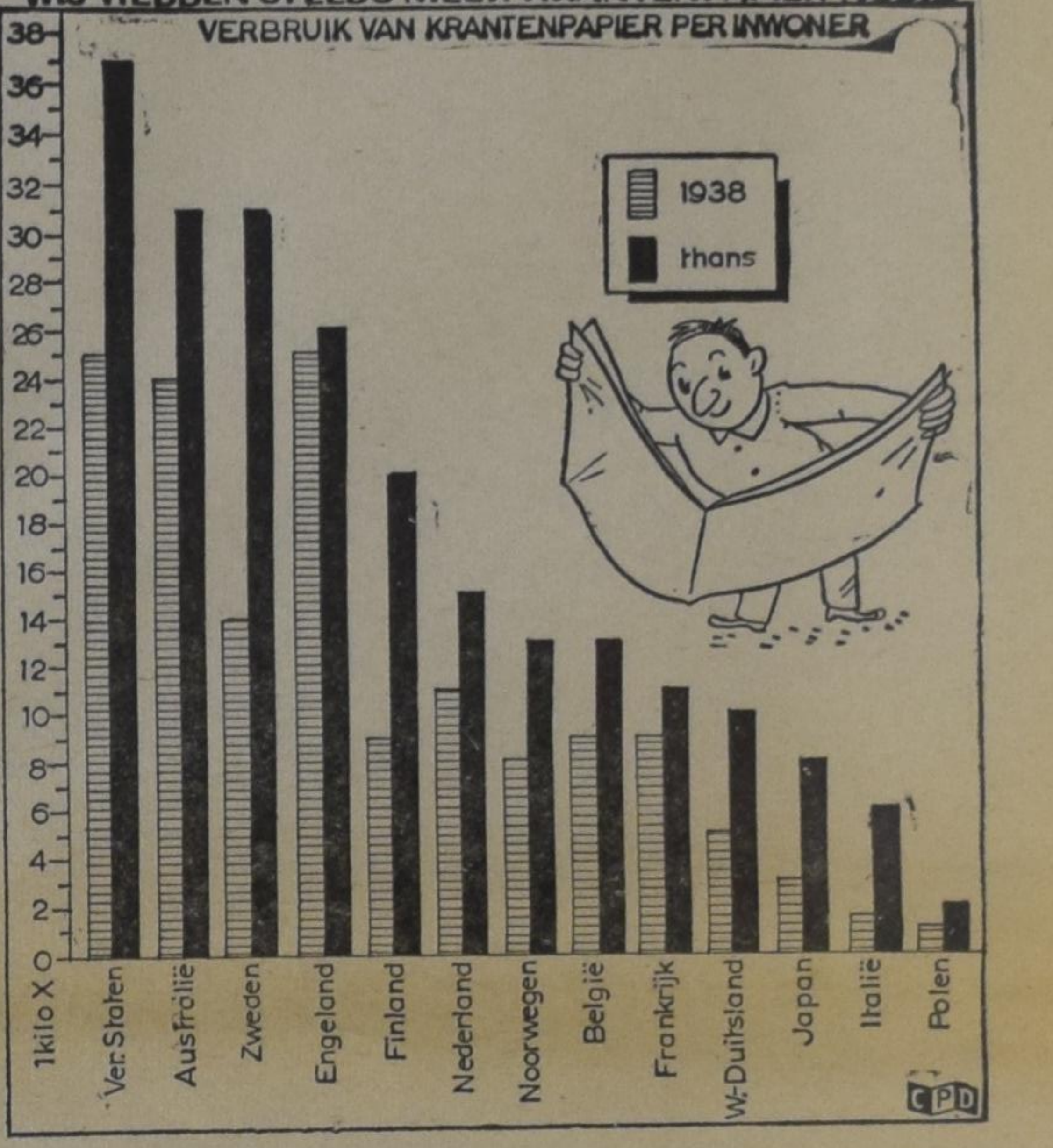

KOOPMANSGEEST?

WILT U EIGEN BAAS ZIJN EN EEN EIGEN ZAAK VAN U ZELF?

In enkele districten bestaat de mogelijkheid voor een flink persoon met handelsgeest en wat geld om een eigen business te beginnen in hollandse artikelen (textiel).

Bent U geinteresseerd, schrijf dan aan:

JAN KOK
5250 Yonge Street — Willowdale, Ontario

VANAF 1 OKTOBER
21 daagse retours
MONTREAL-AMSTERDAM
per propeller vliegtuig $ 368.50, per jet $ 400.90.
Met een ticket voor Parijs en Londen.
BOEK NU!!
KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
543 Brant St., Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)
Oshawa: RA 8-0281

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

SUMMER 1963
You'll enjoy a visit to our modern store during the holiday season. Not far from the Q.E. and 401 hwy's, opposite the A&P store in Burlington.
Burlington Book & Bible House
468 Brant St., Box 381,
BURLINGTON, ONTARIO
Phone 637-2151

Vanilla Ovals Het lijkt heel wat in zo'n zak, maar Vanilla Ovals overleven het niet lang, vooral niet als er kinderen in de buurt zijn. Heerlijk bros en fijn van smaak. Uw winkelier heeft ze in voorraad, en zo niet, vraag hem ze dadelijk te bestellen.

VOORTMAN'S
DUTCH STYLE COOKIES

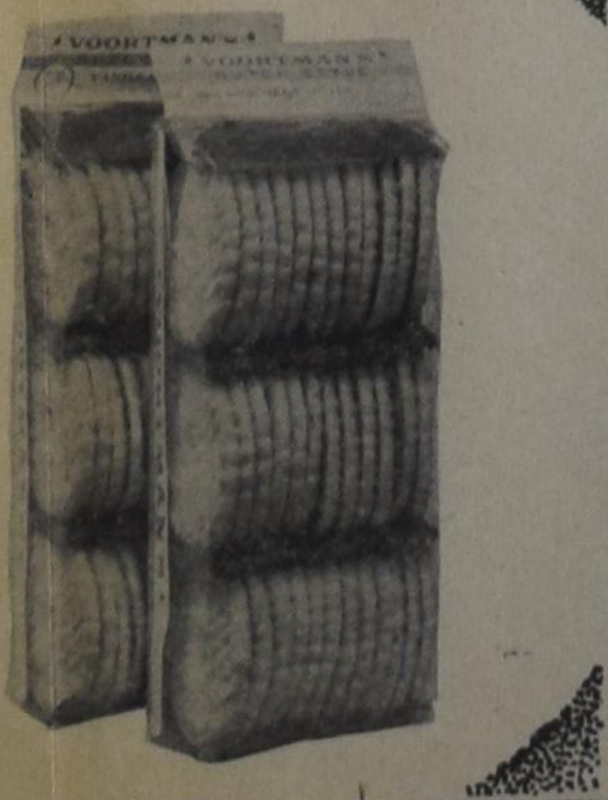

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

SKOPJE en omgeving

door Frances van Belzen

Het is ruim een jaar geleden dat we, op weg door Joegoslavië, de plaats Skopje aandeden dat gelegen is in de Republiek Macedonië. De naam van deze stad zal tot voor enkele weken, aan de meeste lezers onbekend zijn geweest.

Toen werd echter de wereld opgeschrikt door grote koppen in de kranten. Een hevige aardbeving had plaatsgevonden in Skopje en tot zover nu bekend, zijn reeds meer dan duizend mensen het slachtoffer van deze ramp geworden. Iedereen weet dus nu waar de hoofdstad van de Republiek Macedonië ligt (dit is een deel van de landstreek die in de eerste eeuw na Christus door Silas en Timotheus werd bezocht. Toen echter was Macedonië nog niet verdeeld en behoorde het tot het Romeinse keizerrijk).

De dag was verschrikkelijk heet geweest toen wij aankwamen in Macedonië. Reeds om zes uur in de morgen waren we gestart om in de frisse ochtenduren te kunnen genieten van het landschap om ons heen. Voor enkele honderden kilometers konden we een goede weg volgen, die minder werd naarmate we het meer zuidelijk deel van het land naderden.

De auto's die we tegenkwamen droegen meestal een buitenlands nummer en nationaliteitsbewijs. Zeldzaam waren de Joegoslavische wagens, die klein van stuk waren en gereden werden door regeringspersonen.

De ossenwagens daarentegen waren talrijk, zo ook de ezels met hun menselijke of andere vracht. In alle vroegte trokken de boeren met hun vrouwen en gezin al naar het land. Weilanden wisselden af met maisvelden. Zover het oog kon zien werden de akkers bewerkt met handploeg, ossen en vrouwen. Tractoren of enig ander mechanisch materiaal viel niet te ontdekken. Hoewel we ook veel mannen het land zagen bearbeiden viel het ons op, dat toch de vrouwen het leeuwenaandeel in de landarbeid haden. Hun kleurige, nationale kostuums staken prachtig af tegen het groen van het gewas rondom. Naarmate de morgen vorderde en de zon meer warmte begon te verspreiden, zagen we meer vrouwen verschijnen. Velen gingen aan de berm van de weg zitten om een paar schapen of zwijnen te hoeden. Soms zater er drie vrouwen bij één schaap, dat dus wel onder goede zorg stond! Kleine kinderen stonden aan de hoofdverkeersweg met bakjes fruit. Peren en pruimen, die er onrijp uitzagen, bleken sappig en zoet te zijn. Een moeilijkheid leverde echter de bergplaats op. Het schaaltje waarin de vruchten te koop werden aangeboden, moesten de kinderen houden om het op te vullen voor een volgende klant. Het gevolg was dat al het fruit op de grond onder de zitbank van de auto verdween. Dolgelukkig dat ze wat verkocht hadden, liepen de halfnaakte peuters op hun blote voeten terug naar hun "voorraad" die in de berm van de weg lag.

Restaurants of andere eetgelegenheden waren niet te bekennen. Eenmaal zagen we een soort hokje met een loketje erin, waarbij aangegeven stond dat er melk verkocht werd. Toen we echter wilden gaan kopen, moesten we eerst een fles geven en die hadden we niet, dus ging de koop niet door. Een onooglijk klein huisje, dat de wijdse naam van café droeg, leverde alleen lauwe gazeuse, waar de kracht af was. We bleven er maar heel even zitten, want we werden bijna opgegeten door de vliegen. Opzij van het "café" waren twee mannen bezig een lam aan het spit te braden. Met een stuk krantenpapier joegen zij steeds de zwermen vliegen weg die er op afkwamen. Gelukkig passeerden we af en toe een fontein waar we koel en helder water uit konden halen. Bij één ervan zat een tiental mannen en vrouwen. Elk van hen had een mandje bij zich waarin eieren of verse groente zat. Om op één of andere manier iets extra te verdienen zaten zij de hele dag op die plaats in de schaduw van hoge bomen en probeerden aan de voorbijkomende toeristen hun waar te verkopen. Vriendelijke, goedaardige mensen, die uiterst gevoelig waren voor wat hartelijkheid. De oudste vrouw die erbij zat, was zeker ver in de zeventig. Zij had weliswaar niets te koop, maar zat er vermoedelijk voor de gezelligheid bij te spinnen. Razend snel draaide ze met haar ene hand een stokje om en wond zodoende de gesponnen draad op. Met de andere hand rolde ze de draad uit een bundel vuile wol die op de grond naast haar lag. Op het platteland spint iedereen zijn eigen wol en later vernamen we dat ook de katoen voor de kleren en andere huishoudelijke artikelen, thuis wordt geweven.

Hoewel de armoede groot is in het land, trekt de rijk geborduurde klederdracht heel erg de aandacht. Ook dit is weer allemaal handwerk en er waren werkelijk kunststukken van patronen en borduurwerk bij. Elk kledingstuk dus wat zij dragen, is met de hand gemaakt. Deden zij dit niet zelf, dan zou de uiterlijke armoede vermoedelijk nog meer opvallen, want de prijzen in Joegoslavië zijn voor de bewoners erg hoog.

De mannen, die op het platteland werken, dragen een soort plofbroeken. Wijd tot over de knieën, om strak om het onderbeen aan te sluiten. Het schoeisel is vaak ook alweer handwerk, en is zeer grof. De schoen (als je het zo noemen mag) komt tot boven de enkel, heeft een spits omgekrulde neus aan het teenstuk en als veter wordt een dun leren bandje gebruikt.

Voor kilometers aan een stuk reden we langs velden met zonnebloemen. Wat een prachtig gezicht wanneer deze bloemen allemaal hun kopjes in eenzelfde richting gekeerd hebben en als het ware naar de hemel opkijken. Waarschijnlijk worden ze gekweekt om olie uit het zaad te halen.

Het landschap is afwisselend en heel mooi. Er gaat rust uit van de niet haastende mensen, die vriendelijk zijn en ongedwongen. Sigaretten zijn een geliefkoosd artikel voor elk die ze maar in handen kan krijgen. Wanneer we aan een paar vrouwen een doosje geven, vertellen ze ons dat zij deze voor hun man zullen bewaren als die 's avonds thuiskomt.

Toen we in de buurt van Skopje kwamen was het hoog tijd om te tanken. Benzinestations vindt men n.l. slechts om de 200 kilometer. Gelukkig zagen we in de verte een geel bord hangen, dat ons aan Shell deed denken, wat ook juist bleek te zijn. Tevens hoopten we dat we er wat water zouden kunnen drinken, want de hitte had onze dorst wel erg opgewekt. Het duurde bijna een half uur eer we aan de beurt waren. De pomp werd nog met de hand bediend door jongemannen die wat Duits en een paar woorden Engels spraken. Drinkwater was echter niet te krijgen, daarvoor moesten we in Skopje zijn, dat we in de verte konden zien liggen.

Tussen alle klederdrachten en nationaliteiten in die stad, zagen we verscheidene zigeunerinnen, met hun kleurige wijde kleding. De 'ballon broeken" die zij dragen staan absoluut niet lomp en het fijne weefsel waarvan zij gemaakt zijn, hangt tot aan de enkels af alsof het er omheen gedrapeerd is. Luchtig en elegant zien zij ermee uit. Over het algemeen zijn zij goed gebouwd, hebben lenige figuren en hun donkere tint met fel bruine ogen, doet hun kleurrijke kleding nog meer tot zijn recht komen. Glimmend van het transpireren lopen ze haast met een deinende gang; de waterkruiken boven op hun schouder. Bijna allen gaan barrevoets over de stoffige wegen en hun gouden oorringen blinken in de zon.

Op een terras van een café besloten we om een glas koud bier te drinken, daar het water niet al te betrouwbaar scheen te zijn. Een lauw vocht uit 'n vuil glas werkten we naar binnen bij gebrek aan wat beters. We vergaten dat refrigerators of iets van dien aard, een luxe waren voor dit land. De inwoners staarden ons aan alsof we uit een andere wereld kwamen. En in zeker opzicht was dit ook zo, want we leven immers in vrijheid en hebben voldoende kleding en voedsel. We nemen het allemaal als zo vanzelfsprekend, terwijl het zulke waardevolle dingen zijn. Misschien moesten we eerst weer eens de verschrikkelijke armoede zien en het gebrek, om het beter te leren waarderen.

Het water in de rivier de Vardar was laag. Er was de laatste maanden weinig regenval geweest en de zon had dag aan dag fel geschenen. Deze stroom verdeelt Skopje in een oude en nieuwe stad, die nu lag te blakeren in de zon.

Een ramp zoals die over Skopje is gekomen, kunnen we ons niet realiseren daar de meesten van ons dit nooit hebben ondervonden. Met afgrijzen lezen we de krantenberichten, die slechts een klein gedeelte weergeven van de ellende en chaos die er momenteel heerst. Als we dan nog bedenken hoe primitief de mensen reeds moeten leven en over hoe weinig faciliteiten zij beschikken wanneer alles normaal is, dan hebben we er helemaal geen voorstelling van hoe de toestand zal zijn na een aardbeving.

Het zal ons dan ook zeker goed gedaan hebben te vernemen dat vanuit de westerse wereld met zijn overvloed, hulp is geboden in welke vorm dan ook. Hoewel wij door dit gebaar geen leed kunnen wegnemen, worden wij wel in de gelegenheid gesteld om althans te proberen dit te verzachten.

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES

(Vertaald door J. Vriesinga)

(39)

De trip was ronduit vermoeiend, door hun pogingen om gewoon te doen, alsof er nooit iets geweest was.

Maar de terugtocht was anders. Ze ontmoetten mevrouw Wentworth op het station. Ze was zichtbaar ouder geworden en ze leek niet veel meer op de parmantige kleine dame die hij maanden geleden had ontmoet bij de Brooklyn tent. Haar gezicht zag grauw van verdriet onder haar witte haar. Alleen haar stem en ogen waren gelijk gebleven. Toch bewonderde hij haar om haar kalme berusting. Er was niets hysterisch in haar doen en laten. En ze had een vreemde begroeting voor hem, nadat ze hem met enige verrassing herkende:

"Ik heb een sterkere arm nodig dan de jouwe, mijn jongen, maar het is goed je weer te zien; moge God je zegenen . . ."

Haar stem begaf het bijna, maar haar ogen waren droog; die hadden al te veel geschreid.

In de trein zaten ze tegenover haar, hulpeloos. En de hele reis door praatte zij over Jack. Ze haalde herinneringen op uit zijn kinderjaren, hoe slim hij vaak was, hoe aardig en lief. Een en andermaal voelde Fay hete tranen naar haar ogen dringen. Ze zag ook iets in Randall's gezicht dat daar nooit eerder geweest was; ze merkte hoe gespannen hij was; hoe moeilijk hij het had in deze omstandigheden.

Dit was ook wel een van de ergste dingen in de wereld — de teleurgestelde hoop en liefde van een moeder, de onbeantwoorde gebeden — er is onder mensen immers geen groter liefde dan moederliefde?

Eenmaal in Wharton namen ze een taxi. Zij trilde zichtbaar toen Randall haar hielp instappen.

De begrafens was een in-droevige gebeurtenis, bijgewoond door velen van de studenten die Jack gekend hadden. Een begrafenis is altijd droevig, maar dit was erger. Jack's lichaam was zo zwaar verminkt dat de kist gesloten moest blijven. Maar erger dan dat waren de omstandigheden waaronder hij zijn leven had beëindigd. Het kon haast niet tragischer.

Toen de dragers de kist optilden brak de moeder in hartbrekend snikken uit. Fay had Randall gevraagd naast haar te zitten en hij sloeg zijn arm om haar schokkende schouders. Die schokken troffen hem tot in het diepst van zijn ziel. Dit had zijn eigen moeder kunnen zijn. Was hij ook maar iets beter dan Jack? Hij had immers ook zo kunnen sterven? Had hij zijn vader beter behandeld dan Jack zijn moeder? Voor het eerst drong de bittere betekenis tot hem door van de woorden die hij wel vaak gedachteloos had aangehoord: Want de bezoldiging der zonde is de dood. En voor het eerst na al die maanden van innerlijke worsteling over de waarheid van het christelijk geloof staarde hij als in een afgrond in zijn eigen leven.

Een paar dagen later brachten ze mevrouw Wentworth weer naar de trein. Hij kuste haar behoedzaam op haar wang. Een plotselinge opwelling van sympathy overwon zijn Schotse terughoudendheid. Het was bijna teveel voor haar, te ontvangen van een vreemde waar ze zo naar verlangd had van haar eigen jongen. Ze vroeg hem om haar een foto te sturen en hij beloofde het te zullen doen.

Fay zag het toneeltje aan, en ze ging terug naar haar kamer om voor Randall te bidden. Ze wist opnieuw zeker dat hier een zilveren trompet was, die alleen maar de adem van de Goddelijke Meester behoefde om uit te breken in ware schoonheid van klank. Ze had met professor Brainard gesproken en die had haar de vergelijking aan de hand gedaan.

Randall keerde naar het gewone leven terug om opnieuw zijn worsteling te beginnen. Dr. Nostrum had zijn filosofische moeilijkheden uit de weg geruimd door aan te toonen dat het Christelijk geloof in zijn diepste grond volkomen waar en redelijk is. Hij kon het niet langer beschouwen als een verzameling verzinsels van ouwe jongejuffers. Het verhaal van Christus' opstanding kon niet ontkend worde, het getuigde te sterk van zijn eigen waarheid. Er was geen aannemelijke andere verklaring voor te vinden. Hoe anders had dat kleine groepje teleurgestelde en ontmoedigde discipelen de wereld ondersteboven kunnen zetten, een keizerrijk omver stoten? Ze konden hun kracht onmogelijk gevonden hebben in een ziekelijke verbeelding van hun wanhopige hersens. Je kon geen andere verklaring vinden voor Saul, de fanatieke vervolger, die Paul werd, de aanvoerder van de zendelingen, het voorbeeld van de dapperste martelaars. En als je het wonder van de opstanding eenmaal aanvaardde, als je aannam dat dit gebeuren werkelijk de natuurlijke gang der dingen had doorbroken, dan was immers alles mogelijk. Dan was het niet moeilijk om die andere wonderen te geloven niet alleen, maar dan werden dat heel gewone verschijnselen onder de controle van een bovennatuurlijk Wezen. Ja, zijn rationele bezwaren tegen Christus moest het veld wel ruimen.

Alles wat hem nu nog in de weg stond was — zijn diepste Zelf, zijn zelfzuchtige ambities, zijn zelfzuchtig begeren. Nu eens dacht hij dat hij het eronder had, als in een gevecht van man tegen man, schouders tegen de grond gedrukt en de hijgende verklaring van overgave. Maar dan was het er weer, op onverklaarbare wijze toch weer losgeworsteld. Het is de felste worsteling, die gestreden wordt in een mensenziel, de worsteling tussen waarheid en leugen, tussen licht en duisternis. De marteling duurde wekenlang in Randall's hart. Terwijl zijn kaak langzaam genas, streed zijn ziel tot bloedens toe.

In een vergeefse poging om de ondragelijke spanning te ontvluchten begon hij weer uit te gaan met Nita. Hij vroeg haar naar allerlei avondjes, ging met haar wandelen op zoele Mei-avonden, na het eten als de hele wereld geurde van bloemen en het gras veerde vol levensdrang onder hun voeten. Hij nam haar mee kano-varen, als het frisse groen van boombladeren goudachtig schitterde in de ondergaande zon. Hij speelde tennis met haar. En zo verstreek de hele Meimaand, de maand van jonge gelieven, de maand der liefste jeugd.

(Wordt vervolgd.)

Namen DC-8 Jet Traders

De beide in bestelling zijnde DC-8F Jet Traders van de KLM zullen worden genoemd naar de stichter van de Nobelprijs, en de Franse historicus en paedagoog de Coubertin, door wiens initiatief de Olympische Spelen in moderne vorm weer in leven werden geroepen.

Het vliegtuig dat in juli 1964 afgeleverd wordt en de registratieletters PH-DCS krijgt, zal heten "ALFRED B. NOBEL".

De DC-8F die een maand later op Schiphol wordt verwacht en de registratieletters PH-DCT gaat voeren, zal als "BARON PIERRE DE COUBERTIN" in de KLM-vloot worden opgenomen.

Met deze twee namen zet de KLM de traditie voort haar DC-8 straalvliegtuigen te noemen naar grote persoonlijkheden wier werk en denken van blijvende universele betekenis voor de samenleving zijn.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

VAN ZEE TOT ZEE

Tot mijn spijt zal ik deze schetsen over Canada's geschiedenis voorlopig moeten onderbreken. Het is nog niet mogelijk de komende maanden te overzien in verband met studie aan het Knox College te Toronto.

Gaarne was ik verder gekomen met mijn artikelen. Gebrek aan plaatsruimte in C.C. was meermalen de oorzaak dat de schetsen met grote tussenpozen verschenen, hetgeen de samenhang niet ten goede kwam. Te zijner tijd hoop ik evenwel "het overige der geschiedenissen" te kunnen beschrijven in de overtuiging dat historische oriëntering onmisbaar is voor onze taak vandaag in dit grootse land.

Geve de Here u allen voor die taak een moedig geloof en Zijn zegen.

Uw Gabe Rienks

Uiteraard zullen wij het besluit van Rev. Rienks respecteren en wachten tot hij weer gelegenheid vindt om zijn artikelen over Canada's geschiedenis te vervolgen. Wij willen echter thans reeds onze diepe erkentelijkheid uitspreken voor hetgeen hij onze lezers tot nu toe geboden heeft.

Gaarne bidden wij hem Gods zegen toe op zijn belangrijke studie aan het Knox College te Toronto.

Red.

NAAR NEDERLAND!!
Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:
VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Drukwerk nodig?
Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.
GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.
Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489
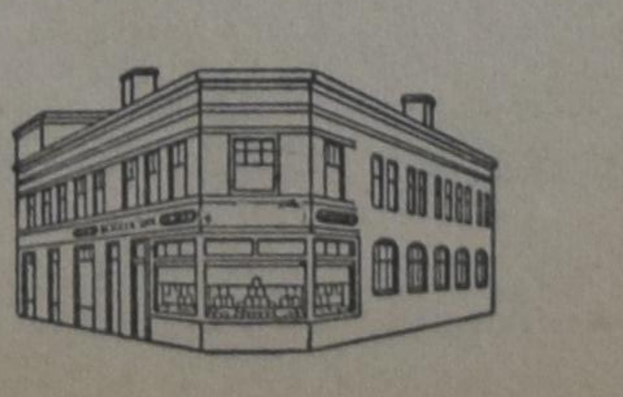

Eens heel lang geleden...

Tot vandaag aan de dag blijf ik er Jaapje op aankijken, ofschoon hij — dat moet ik er bij vertellen — van de prins geen kwaad weet. Daar het feit toch onherroepelijk tot de verleden tijd behoort en nooit meer ongedaan te maken is, zou het toch geen nut hebben hem er nu nog over in te lichten. Bovendien zit hij aan de andere kant van de wereld en heb ik hem in geen negen jaar of zo gezien. En als hij het wist zou hij er alleen maar om grinniken en daarvoor is voor mij de wond altijd nog te vers.

Het gebeurde in de tijd dat Jaapje amper praten kon. Hij was nog in zijn stotterperiode en men kon bovendien niet beweren dat zijn Hollands er feilloos bij hem uitkwam. Zoals ik al verteld heb werden wij thuis niet vol gevoerd met eieren en, helaas, met ijsjes evenmin. Toendertijd was een ijsco het summum van genot voor ons en ijs en weder dienende werden we elke zaterdagmiddag door Pa op zo'n lekkernij onthaald. Dat wil zeggen: In de zomer en alleen bij mooi en warm weer. Het klimaat in Holland liet ook vroeger al vaak veel te wensen over en we begonnen daarom ook altijd halverwege de week al op de barometer te tikken opdat het 's zaterdags maar mooi weer mocht zijn. Hein tikte zelfs eens zo hard dat het glas ervan barstte, wat een donderbui van Pa veroorzaakte. Ik moet toegeven dat bij koud en guur weer het ijsje omgezet werd in een halve reep chocola, maar een kind kan op z'n vingers aftellen dat dat slechts een minderwaardig vervangingsmiddel was. Zag het weer er dan ook naar uit dat we 's zaterdags regen en koude wind konden verwachten, dan trachtten we met eindeloos geduld Pa en Mam te bewegen om het ijsje vast een dag of wat van te voren te geven wanneer het weer nog redelijk goed was. Maar ofschoon Pa als zakenman toch ons voordeel voor een d.g. transactie moest kunnen inzien, wilde hij daar nooit iets van weten. Volgens onze berekening kwamen we dan ook dik en dik te kort wat het aantal ijsjes betrof. D.w.z. Hein en ik (Marieke kreeg nog de fles en Petertje bestond toen nog niet eens) en naar we meenden Jaapje ook. Maar we hadden buiten Jaapje's vindingrijkheid gerekend . . .

Op zekere dag in Augustus zaten we aan de avondboterham, toen er gebeld werd, aan de kantoordeur. Met een zucht stond Pa op. "Dat de mensen je nu eens nooit rustig laten eten," mopperde hij, daar bellen onder etenstijd bij ons schering en inslag was. Even later kwam Pa terug met een gezicht als een oorwurm. Nog niet echt boos, maar op z'n zachtst gezegd geïrriteerd en geërgerd. In zijn hand hield hij een vodje papier.

"De Klingel is aan de deur," zei Pa, bij vergissing 's mans bijnaam gebruikend, waar hij anders fel op tegen was. "Hij beweert dat één van de kinderen hier ijsco's op rekening gehaald heeft sinds . . ." (Pa consulteerde met een korte blik de nota in z'n hand) ". . . sinds 22 juni. Totaal tien ijsjes van vijf cent. Ik heb de man gezegd dat er een vergissing in 't spel moet zijn omdat ik nog nooit van m'n leven een ijsco op heb laten schrijven, maar hij beweert dat een van jullie de ijsjes steeds kwam halen. Een kind van een jaar of vier met korte beentjes en een groot hoofd. Weet jij daar soms meer van Jaapje?" Het klonk dreigend en bepaald niet aanmoedigend.

Hein en ik waren met stomheid geslagen. We twijfelden er geen moment aan dat dit één van Jaapje's streken was. Tien ijsjes van vijf cent! Ik sloot m'n ogen om me enigszins een voorstelling te kunnen maken van een dergelijke hoeveelheid ijs, maar hier liet mijn voorstellingsvermogen me in de steek. We kregen altijd een ijsje van drie cent . . . Wat een vondst van Jaapje! Wat een meesterlijk idee! Hoe kreeg ie het in z'n bolle hoofd! 't Was zo simpel als wat: IJsjes kopen op rekening!! Dat wij daar nooit aan gedacht hadden! Talloze malen werden we immers naar de kruidenier, bakker en slager gestuurd met Mams mededeling: "Laat het maar opschrijven" en nog nooit hadden we enige moeite ondervonden en kregen zonder mankeren het gevraagde mee.

Jaapje's hoofd was zo rood als een gestoofde biet. "Spreek op, Jaapje," bulderde Pa die nu ook wel door kreeg dat de Klingel het aan het rechte eind had. "Heb jij die ijsjes gekocht of niet?"

Jaapje knikte deemoedig met z'n hoofd.

"Hoe deed je dat?" brieste Pa, nu echt nijdig.

"D'r was niks an . . ," fluisterde Jaapje, "ik zei ge-ge-woon één van fijf en Papa zal 't wel getalen . . . en dan gaf Kl-Kl-Klingel me er eentje en dan skreeft 'ie 't op in 'n boekje . . . dat . . . dat was alles . . ."

"Eén van fijf, Papa zal 't wel getalen!" bouwde Pa Jaapje na. "We zullen je leren hoe Papa dat betaalt. Vooruit, naar bed. Ogenblikkelijk. En zaterdag krijg jij geen ijsje. Ik spreek je nader. 't Is een schandaal!"

Jaapje liep als een geslagen hond de kamer uit, op de voet gevolgd door Pa die de Klingel zijn vijftig cent ging brengen. Mam had geen stom woord gezegd en een ogenblik leek het alsof er een begin van een glimlach om haar mond speelde, maar ik moet me vergist hebben want het volgende ogenblik fronste ze haar voorhoofd en zei waarschuwend tegen Hein en mij: "Als jullie ooit het hart hebben om ook zoiets te gaan doen, dan zit er wat voor jullie op. Houd je dat voor gezegd!"

Dit was de onrechtvaardigheid gekroond. Notabene, Jaapje had op z'n eentje — en zonder ons er ook maar één likje van mee te geven (dat krenkte ons nog het meest) tien ijsjes verorberd zonder ouderlijke toestemming en Hein en ik kregen daarom bij voorbaat al een schrobbering en waarschuwing! Dit moesten we Jaapje betaald zetten! Meer dan een maand lang had hij stiekum ijsjes gegeten. Wat infaam gemeen!

"Krijgt Jaapje nou in tien weken geen ijsje, Pa?" vroeg Hein hoopvol toen Pa weer binnen was.

"Daar heb jij niets mee te maken," was het korte antwoord. "Eet je bord leeg en haal die ellebogen van tafel."

"Maar 't is toch niet eerlijk Pa, dat Jaapje zoveel meer ijsjes heeft gekregen dan wij," bracht ik Pa onder het oog. "U zegt altijd dat U ons allemaal precies eender behandelt en dat wat de één krijgt, de ander ook krijgt. Dan moeten wij ook nog tien ijsjes hebben . . . van vijf," voegde ik er snel aan toe, aangezien het een enorm verschil is of je een enkel of een dubbeldik ijsje krijgt.

"Jaapje heeft geen ijsjes gekregen, maar genomen, Lorre, dat is heel wat anders en ik dacht dat je nu onderhand wel groot genoeg was om dat in te zien. Als jij stiekum een koekje uit de zondagse bus haalt, dacht je dan dat Mam gelijk er de hele gemeente mee rondging? Dan wordt jouw beurt overgeslagen, dat weet je drommels goed."

"Maar dan moet Jaapje ook tien keer zijn beurt overgeslagen worden en niet maar een keertje!" zegevierde Hein.

"Geen woord er mee over, als jullie er zo op gesteld zijn om precies hetzelfde te krijgen als Jaapje, ga dan zo maar mee naar zijn kamer. Jaapje krijgt een flink pak rammel en met alle genoegen kunnen jullie er ook een krijgen."

Dit dreigement snoerde onze monden, maar de wrok, het onrecht en de jaloezie bleef aan ons hartje knagen. Op de een of andere manier moest dit hele geval recht gezet worden. Maar die dag durfde Hein noch ik het offensief opnieuw te openen. We wachtten tot de volgende dag. Het was warm weer en vacantie. Mam deed haar middagdutje en Pa was bezig op kantoor. Hein ging er het eerst op af, terwijl ik met spanning aan de deur bleef luisteren.

"Pa," begon Hein, het is zo hardstikke heet buiten . . . en Lorre en ik hebben zo'n dorst. Mogen we alstublieft voor deze keer een ijsje? Alleen wij tweeën maar, Jaapje niet . . ." Zie je, dat was stom van Hein. Hij had Jaapje er buiten moeten laten, dat snapte ik gelijk wel. Ofschoon het voordeliger was voor Pa's portemonnaie, was het op de een of andere manier in strijd met onze christelijke opvoeding om Jaapje zo open en bloot van een eventuele traktatie uit te sluiten. Pa en Mam hielden ons bijna dagelijks voor dat we leren moesten elkaar te vergeven als we onderling slaande ruzie hadden.

Geen wonder dus dat Hein nul op het request kreeg en met de woorden: "Geen sprake van en één, twee, drie opgemarcheerd" het kantoor uit gestuurd werd.

"Je bent een grote sufferd," voer ik tegen Hein uit. "Je had niks van Jaapje moeten zeggen. Hij wordt altijd voorgetrokken. Als jij niet zo stom geweest was, dan hadden we er zeker een gekregen . . ."

"Doe het dan zelf, vervelend wicht," blafte Hein terug. "Ga jij dan als je het zo goed weet!" We kregen laaiende ruzie en de enige manier om mijn eer te redden was om zelf naar het hol van de leeuw te gaan met een nieuw verzoekschrift. Ik ging, ofschoon ik weinig fidusie in het resultaat had.

Ik trof het (dacht ik). Pa had bezoek op kantoor, mijnheer Houteman, die geen onbekende voor ons was. Als het een wild vreemde geweest was dan had ik het wel uit m'n hoofd gelaten om Pa lastig te vallen, want het was ten strengste verboden Pa te storen als hij bezoek had. Maar met mijnheer Houteman binnen was het een heel ander geval. Die kende ons bij de naam en had zelfs wel eens een snoepje voor ons in z'n zak dat altijd naar tabak rook. Ongetwijfeld zou ik in hem een sterke bondgenoot hebben.

Ik klopte aan, en stapte binnen. Beleefd gaf ik mijnheer Houteman een hand. "Wat is er, Lorre?" vroeg Pa, zichtbaar geërgerd. "We zijn druk."

In gedachten had ik een hele speech met een enorme aanloop voorbereid, maar onder de gegeven omstandigheden leek het me beter om gelijk ter zake te komen.

"Het is zo warm, Pa," zuchtte ik en daarom wou ik vragen of wij — en Jaapje ook —" voegde ik er schijnheilig aan toe, "nu een ijsje mogen in plaats van zaterdag. Dan kan het wel regenen en de Klingel is nou in de straat en . . ."

Met een dreunende slag kwam Pa's vuist op het bureau neer. "Ik heb Hein vijf minuten geleden al gezegd dat jullie geen ijsje krijgen en als jullie zo door blijven zeuren dan schaf ik dat zaterdagse ijsje ook af. Ik verbied jullie, verbied Lorre, knoop dat in je oor, dat jullie verder nog om ijs zaniken."

Ik zag hoe mijnheer Houteman iets te berde wilde brengen, maar met een korte knik legde Pa hem het zwijgen op. "Dus dat is begrepen, Lorre? Geen ijsje vandaag of morgen of overmorgen. Pas zaterdag als het weer goed is. En wee jullie gebeente als ik merk dat je bij Klingel geweest bent!"

Ik bracht een schor 'ja' uit en liep in een mist van tranen naar de deur. Aangezien er met Hein toch geen land te bezeilen was en ik naar het scheen m'n hele familie tegen had, zocht ik mijn troost bij Alie, m'n vriendinnetje. En toen pas sloeg het noodlot me dubbel zwaar. Alie's moeder had visite. Een kamer vol. Een luiruchtige oom, een deftige, maar goedlachse tante en twee drukke kinderen. Het was een herrie van jewelste, maar de luidruchtige oom had de oplossing bij de hand. "Jullie kinders gaan in de tuin spelen," kommandeerde hij. "Dan krijgen jullie van mij een ijsco. Er is hier toch wel ergens een ijsventer in de buurt, hè?"

"Ja, oom, de Klingel kwam hier net langs," haastte Alie zoch om te zeggen.

"Prachtig, er op af. Wat kosten de ijsco's hier?"

"Ze zijn er in allerlei prijzen, oom,' antwoordde Alie bescheiden, "van tien cent, en van vijf en van drie en dan hele kleintjes van twee cent . . ."

De oom monsterde de troep kinderen. "Da's zeven stuks dan met je vriendinnetje inbegrepen. Laat's kijken hoeveel kleingeld ik heb." Hij viste wat dubbeltjes, centen, stuivers en één kwartje uit zijn vestzak, en begon te tellen. Met een fel kloppend hart keken we toe.

"U hebt 74 cent!" juichte Wim, Alie's broertje, die altijd al vlug bij de pinken was. "Da's genoeg voor allemaal één van tien!"

"Vooruit dan maar," lachte de oom, "maar dan wil ik jullie het eerste uur ook niet meer zien."

En weg waren we. "Een van tien." "Een van tien", "Een van tien alstublieft," om de beurt deden we bij Klingel onze bestelling. Ik ook. Even later liepen we in een lange rij terug naar huis, voetje voor voetje, likkend en lekkend. Ik keek naar mijn ijsco met ongelovige ogen. Een toren van ijs, rood, geel, bruin, weer rood, weer geel, weer bruin. En boven op de toren een kunstig gedraaide klodder slagroom, hagelwit, zo zacht als sneeuw en zo zoet als een pond suiker. Ik kon me niet herinneren dat ik ooit van m'n leven een ijsco van tien gehad had. Een enkele keer een van vijf, maar van tien, nee, nooit. Tien cent neergeteld voor een ijsco leek haast een onvergeeflijke zonde, een geldverkwisting van de hoogste graad, wat alleen millionnairs zonder schadelijke morele en financiële gevolgen konden doen. En nu had ik er een in m'n handen! Ik keek er naar met diep ontzag en onuitsprekelijke verrukking. Heel voorzichtig nam ik een likje en toen hoorde ik plotseling Pa's stem: "En wee je gebeente als ik merk dat je bij Klingel geweest bent! Geen ijsje vandaag of morgen of overmorgen . . ." Met een schok stond ik stil. 't Was alsof iemand me onverhoeds een draai om m'n oren gegeven had. Ik zuchtte diep, nam een nieuw likje. Maar, de verrukking was weg, de slagroom smaakte bitter. "Je bent ongehoorzaam Lorre, als Pa het merkt . . ." Ik probeerde m'n geweten tot zwijgen te brengen, mar het lukte niet.

"Ga je niet mee spelen in de tuin?" vroeg Alie, toen ik aarzelend bij hun hekje bleef stil staan.

Ik schudde het hoofd. "Ik moet even naar huis," zei ik vaag.

"Wat flauw. Wel een ijsje aanpakken en dan gauw weg," antwoordde Alie. "Als je gaat ben ik kwaad en dan word ik nooit meer goed."

Ik stond in dubio. Ik wist dat ik kiezen moest tussen gehoorzaamheid aan Pa en de vriendschap met Alie. Ik koos het eerste. Ruzie met Alie kon er ook nog wel bij. Schoorvoetend liep ik ons eigen huis voorbij, sloeg de hoek om van de Wagenmakerstraat en daar, onder de luifel van de Amsterdamse Bank bleef ik staan, het lekkende ijsje in mijn hand. Ik had een gevoel alsof ik op het punt stond een moord te begaan. Maar er zat niets anders op. Het vonnis moest geveld. Minuten lang staarde ik met tranen in m'n ogen naar het veelkleurige, druipende torentje van ijs, dat zienderogen lager werd. En toen, verblind van tranen, gooide ik m'n ijs midden op straat, waar het met een dof gespetter uiteen spatte en als een in flarden geknipte regenboog bleef liggen . . . totdat een zware vrachtauto zonder enig respect over de kliederige overblijfselen heen reed. Mijn ijsje van tien cent was niet meer . . .

Ik draaide me om en met mijn hoofd in m'n armen leunde ik tegen de harde grauwe muur van het bankkantoor en huilde zo erbarmelijk alsof ik nooit meer zou kunnen ophouden. Gehoorzaamheid geeft niet altijd voldoening en zeker niet verkeerd ingestelde. Maar dààr kwam ik jaren later pas achter.

Lorre

ON AUGUST 27, 28, 29, 1963

The Association for Reformed Scientific Studies

will sponsor its

FIFTH ANNUAL CONFERENCE

at Cherry Hill Farm, Unionville, Ont.

LECTURERS: Dr. F. Von Meyenfeldt, Dr. H. Runner, Dr. C. Seerveld, Dr. P. Schrotenboer.

Everyone is invited to the public meetings of Tuesday 8 p.m., speaker Dr. Runner, and Wednesday 8 p.m., public debate by student clubs.

Fees: Students $ 15.—, others $ 21.—. Mail your registration before August 17 to: Mr. F. Guillaume Jr., 2675 Bloor St. W., Toronto 12, Ont.

For those students who cannot attend the August conference, there will be another from September 27 to September 30.

Ontdekt Canada op zijn spannendst en amusantst door een bezoek te brengen aan de

CANADESE NATIONALE TENTOONSTELLING

van 16 AUGUSTUS tot LABOUR DAY, 2 SEPT.

(Niet geopend op Zondagen)

's Wereld Grootste Jaarlijkse Tentoonstelling

Dit is HET jaar om de Canadese Nationale Tentoonstelling . . . te gaan bezoeken om zijn 54 permanente tentoonstellingsgebouwen te verkennen, die elke vorm van kunst, wetenschap en industrie uit alle hoeken ter wereld omvatten. Dit zijn enkele van de bijzondere hoogtepunten waar U naar moet gaan kijken:

- **AVONDVOORSTELLING OP DE GROTE TRIBUNE MET ROBERT GOULET ALS STER,** met een briljante begeleidende bezetting van meer dan 400. Van 16—31 augustus.
- **DE DRIE STOOGES TREDEN OP IN HET "MATINEE AMUSEMENTSFEEST" OP DE GROTE TRIBUNE,** met wereldberoemde acrobaten, acrobatische ruiters en clowns. 19—31 augustus.
- **INTERNATIONALE LUCHTVAART DEMONSTRATIE.** 30—31 augustus. Repetities op 28—29 augustus.
- **INTERNATIONALE MARKT VOOR WINKELBEZOEKERS.** Gaat de tentoongestelde produkten uit 18 vreemde landen zien.
- **"CANADA OP DE FILM",** de geschiedenis van de eerste 60 jaar van filmproduktie in Canada, aangeboden door de Nationale Film Commissie.
- **HEMELHOGE SENSATIES OP DE MIJL LANGE MIDWAY!** Ritjes en amusement voor het gehele gezin.
- **DE SPORTEN IN HET SPOTLICHT.** "Aquarama" — vrije toegang voor zitplaatsen op de C.N.E. Waterfront Tribune.
- **C.N.E. $15,000 15 MIJL ZWEMWEDSTRIJD VOOR HET WERELDKAMPIOENSCHAP.** Vrijdag 16 augustus.
- **C.N.E. ZEILWEDSTRIJDEN.** Op Zaterdagen 17, 24 aug., 1 uur n.m. en 31 aug. om 11 uur v.m.; tevens op Labour Day, 2 sept., 1 uur n.m.
- **TELEGRAM TROFEE ZEILWEDSTRIJDEN.** Labour Day, 2 sept. aan het Waterfront, 2 uur n.m.
- **TORONTO AMATEUR WERPTOURNOOI.** Zaterdag 24 augustus om 10 uur v.m.
- **TELEGRAM SLEEPBOOT KAMPIOENSCHAPSRACE.** Vrijdag 23 augustus, 6.30 uur n.m. aan het Waterfront.

C.N.E. KAMPIOENSCHAPSRACE VOOR BOTEN MET BUITENBOORDMOTOREN. Vrijdag 23 aug. en zaterdag de 24ste, 4.15 uur n.m.

- **DEMONSTRATIEDAG VOOR SPORTEN.** Zaterdag 24 aug., 1 uur n.m. 25 takken van sport zullen worden gedemonstreerd op 8 plaatsen.
- **TORONTO STAR LITTLE LEAGUE HARDBALL KAMPIOENSCHAPPEN.** Aanvang 10 uur v.m. maandag 19 aug. en wordt dagelijks voortgezet.
- **C.N.E. JUDO KAMPIOENSCHAPPEN,** vrijdag 16 aug., 2 uur n.m. en 7 uur n.m., en zaterdag 17 aug., 1 uur n.m. en 6 uur n.m.
- **CANADESE EN INTERNATIONALE TAFELTENNISKAMPIOENSCHAPPEN,** 29, 30 en 31 augustus.
- **TORONTO STAR HONDEN ZWEMWEDSTRIJD IN HET ONTARIO MEER,** maandag, Labour Day, 2 september om 12 uur 's middags aan het Waterfront.
- **C.N.E. GYMNASTIEK KAMPIOENSCHAPPEN,** maandag Labour Day, 2 sept., 2 uur n.m., 7 uur n.. en 9 uur n.m. in het Coliseum.

Gaat de record brekende actie zien op de reusachtige C.N.E. baan- en veldwedstrijden! Labour Day, maandag 2 september. Om 2 uur n.m. op de grote tribune. Atleten uit Canada en Noord-Amerika zullen in elk type spannende baan- en veldactiviteit wedijveren.

J. M. FRASER, Voorzitter.

HIRAM E. McCALLUM, Algemeen Directeur.

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein

Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar

JAN FABER

Mgr. Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

HOLLAND LIFE

INSURANCE SOCIETY LIMITED

HOLLAND LIFE BUILDING

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

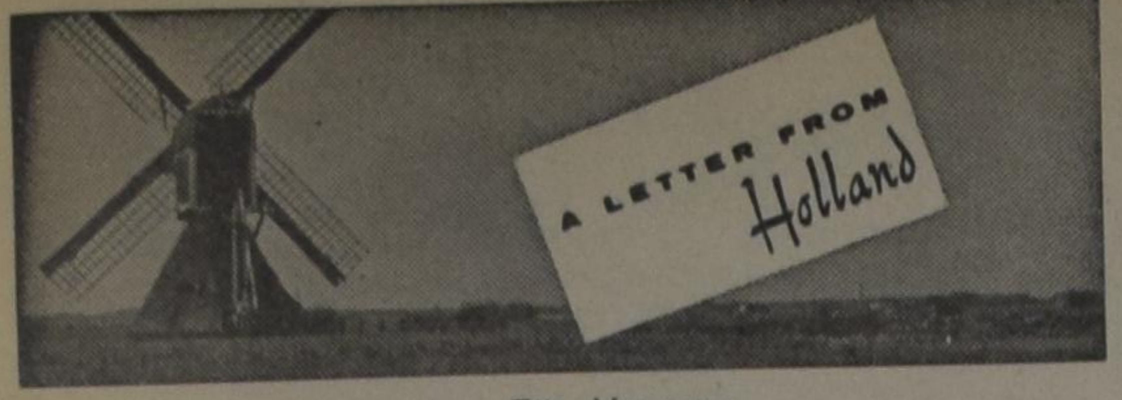

door Tjits Veenstra

1 augustus 1963.

Ruim de helft van alle Nederlanders heeft momenteel vakantie, de andere helft tracht het leven een beetje leefbaar te houden, zodat de vakantiegangers te eten en te drinken kunnen krijgen. Toen ze gingen, nu ruim en week geleden, waren de treinen voor 150% vol, meldde de directie van de spoorwegen.

Ze treffen heerlijk weer en hebben nog maar één dag regen gehad, de vorige week vrijdag. Iedereen dacht toen, dat het weer "zou zijn omgeslagen", maar 't was slechts een storing van een dag. Zaterdag knapte het al weer op en vandaag wordt het 27 graden met matige oostenwind.

Mijn parkieten staan buiten op het balkon. Ze leren de mussen al aardig na te sjilpen, straaljagers maken hen boos, maar de bel van de melkboer vinden ze vermakelijk. Als ze die horen, gaan ze meteen proberen of hun eigen net zo klinkt. Zo en passant kijken ze dan ook even achter het spiegeltje of daar nu heus geen vogeltje achter zit. Ik heb ze zo juist hun dagelijkse douche gegeven met een plantenspuit. Ze vinden dat plezierig en klimmen na afloop net zo lang bij de tralies van de kooi op en neer tot die droog zijn. Later hebben ze het dan druk om de veren op hun buik weer schoon te krijgen.

De dahlia's bloeien al, een zeker teken dat we in de tweede helft van de zomer zijn. De kranten doen het rustigjes aan en zijn dun. Er gebeurt weinig in ons eigen land. U moet ditmaal dan ook geen zwaarwichtig betoog van me verwachten.

Wij kunnen de eerste dagen goedkoop bonen, komkommers en augurken eten, Duitsland heeft de invoer ervan verboden, het zit er zelf onder en de kwekers daar konden ze niet tegen de kostprijs kwijt. Het is een strop voor onze kwekers. Nederland heeft al aangeboden, dat men onze komkommers in Duitsland niet beneden de minimumprijs zal verkopen, maar Bonn heeft er nog geen antwoord op gegeven. Overigens verwacht men dat het verbod slechts van korte duur zal zijn. De Duitse kwekers verbouwen slechts weinig komkommers en binnen een paar dagen zijn ze door hun voorraad heen. 't Komt allemaal van het warme weer, daardoor is alles — na het late en koude voorjaar dat vertraging bracht — tegelijk rijp.

Overigens heeft men in IJlst de vorige week nog een sneeuwlaag van de afgelopen winter aangetroffen onder een mestvaalt, die had blijkbaar gewerkt als ijskast (die vaalt dan).

We hebebn ook een nieuw kabinet. Mr. V. G. M. Marijnen, de minister van landbouw en visserij in het vorige, heeft het samengesteld en is minister-president. Hij is pas zesenveertig jaar oud, in 1956 had nog niemand van hem gehoord. Hij is getrouwd en heeft vijf kinderen. 't Schijnt een aardige man te zijn, verder moeten we maar afwachten. Hij heeft een kabinet van "jongelui" samengesteld, het jongste uit de geschiedenis, schrijven de kranten. En er is nog niet één ingezonden stuk in de kranten verschenen van een lezer die heeft ontdekt, dat er eens een jonger is geweest, dus het zal wel waar zijn.

Mr. B. W. Biesheuvel (AR) is minister van landbouw en vice-president, hij is 43 jaar. De jongste minister is 35 jaar oud, het is prof. dr. J. E. Andriessen, hij krijgt Economische Zaken en is lid van de C.H.U. De oudste is de enige vrouw in het illustere gezelschap, mevr. drs. J. F. Schouwenaar-Franssen, ze is 54 jaar, maar heeft nog drie schoolgaande kinderen. Een dagblad schreef dat we niet mogen verwachten, dat ze haar jonge collega's zal bemoederen, ze zal meer lerares zijn, want dat is haar beroep. Haar man is het vorig jaar vrij plotseling overleden, hij was lid van de Tweede Kamer voor de P.v.d.A., zij was toen lid van de Eerste Kamer voor de V.V.D. Er is heel wat geschreven over het echtpaar dat niet dezelfde partij vertegenwoordigde. Vrouwenbonden putten toen troost uit haar voorbeeld in hun strijd om "de politieke emancipatie van de vrouw". Mevr. Schouwenaar was met haar kinderen op vakantie in Italië en is per regeringsvliegtuig naar Den Haag gehaald om er beëdigd te worden. Minister Luns heeft Buitenlandse Zaken behouden, hij heeft zijn herbenoeming verworven door "Hallo" te zeggen. Hij verbleef namelijk in Kameroen en mr. Marijnen heeft geprobeerd om hem op te bellen. Maar het enige wat hij kon verstaan was "Maaa" en "Rijn" en 46 maal "Hallo". Minister Luns had 53 maal "Hallo" gezegd, toen hadden ze het gesprek maar afgebroken.

De koningin is op 23 juli met het regeringstoestel uit Italië gevlogen, nadat het mevr. Schouwenaar had gehaald. Ze heeft op 24 juli het kabinet beëdigd en is nu al terug gekeerd naar de prins en de prinsessen. Mooier weer dan hier kan ons koninklijk gezin onmogelijk treffen.

De gemeente Bolsward heeft een meevallertje van f 2.33. Er staat daar een grote met ijzer beslagen schatkist in het stadhuis, voorzien van drie verschillende sloten, voorheen waren er drie burgemeesters en iedere burgemeester bewaarde één sleutel, opdat niemand de stad zou kunnen bestelen. Een paar jaar geleden is één van de sleutels gestolen door een souvenirjager. Een amateurslotenmaker is er nu in geslaagd de kist te openen zonder deze te beschadigen. Men meende dat er één gulden in zat, die moest een Amerikaans officier er in hebben gegooid. Er bleek drie gulden en drieëndertig cent in te zitten. Wat men met het geld gedaan heeft, is niet bekend. Als ik wethouder van financiën te Bolsward was, zou ik voorstellen de gemeenteraad op een ijsje te tracteren.

In Krommenie is een krantenbezorger door een "zware" betonnen trap van een vijf-jaar-oud flatgebouw gezakt, een jongetje dat onder de trap bezig was de banden van zijn fiets op te pompen, werd licht gewond. Als alle nieuwe huizen zo solide zijn in dit land, is het woningprobleem nog lang niet opgelost.

Vanaf 1 augustus zullen we Tudderen uit moeten spreken als "Toedern", dan worden Elten en Zelfkant, de beide grenscorrectiegebieden aan Duitsland teruggegeven. De Duitsers daar zijn niet onverdeeld enthousiast over deze terugkeer "heim ins Reich". Ze waren hier ontwikkelingsgebied, er zijn veel nieuwe woningen gebouwd, er is industrie gevestigd, de middenstand profiteerde van de "Butter- und Kaffeefahrten" van de Duitsers aan de andere kant van de grens. Straks is dat allemaal voorbij, dan zijn ze een achteraf-gebied ergens bij Keulen, moeten ze de Duitse prijzen betalen voor de levensmiddelen, enz. Natuurlijk zijn ze er druk aan het hamsteren, iedereen slaat koffie, boter, alcohol in. Heel wat boeren hier laten hun vee op de weilanden daar grazen, om ze straks met winst aan de Duitse boeren te kunnen verkopen. De Duitse douane heeft echter al gezegd, dat ze controle gaat houden, men mag slechts een bepaalde voorraad hebben. Dit geldt zowel voor particulieren als voor winkeliers.

De omvang van onze rundveestapel is sinds 1956 voor het eerst achteruitgegaan. Van 1956 tot 1962 ging ze met 30% vooruit, daarna is ze met 127.000 dieren verminderd en nu weer even groot als in mei 1961. De varkensstapel is echter weer toegenomen, ze zal begin volgend jaar wel achteruit gaan. Er zijn in ons land minder dan 150.000 landbouwpaarden, kort na de oorlog hadden we er tweemaal zo veel.

Onze kruideniers werken 65 uur per week, is uit een enquête van de Chr. Kruideniersbond en de R.K. Kruideniersbond gebleken, dit geldt zowel voor gewone als voor zelfbedieningszaken. In 97 van de 100 bedrijven werkt de vrouw mee. Zeventig procent van de vrouwen werkt langer dan 25 uur per week, 25% zelfs langer dan 60 uur.

De vorige week is de vierdaagse weer gehouden. In Nijmegen waren ruim 11 duizend deelnemers, minder dan het vorig jaar, want onze militairen hadden er geen zin in dit jaar. Apeldoorn had bijna 1400 deelnemers. De eerste twee dagen hebben de wandelaars lopen te puffen van de warmte, toen hebben ze net die ene regendag getroffen, de laatste dag was het ideaal wandelweer. Er waren weinig uitvallers. Helaas is één militair overleden tengevolge van een zonnesteek.

In Amsterdam hebben twee verpleegsters een dievenbende ontmaskerd. Eén van haar stond voor een raam van het Julianaziekenhuis te kijken en zag enkele mannen met grote pakken over het afdak van een bergplaats sjouwen. Ze waarschuwde een collega, die de politie belde. Ze gaven een nauwkeurig signalement, de politie vond de mannen in een huis aan de Bilderdijkkade, ze waren bezig gestolen waar in veiligheid te brengen. Het bleek een bende van zes leden, ze hadden ook morfine gestolen.

Een huisvrouw te Soest heeft een pyromaan gepakt en aan de politie uitgeleverd. Het was een scholier die uit pure baldadigheid 35 bosbrandjes had gesticht. Mevr. V. woonde aan de bosrand, ze had de jongen de avond te voren vlak voor het ontdekken van een brandje uit het bos zien komen. De volgende dag rook ze weer een brandlucht, riep haar kinderen en zei, dat ze naar een jongen met blond stekelig haar moesten zoeken. Een paar minuten later riepen haar kinderen haar, ze hadden hem gevonden. Ze hield hem aan de praat tot de politie kwam.

UNIONVILLE

Een jaarlijks evenement

Toen vijf jaar geleden de eerste conferentie voor studenten in Unionville bij Toronto werd georganiseerd, zijn er wel geweest, die hoopten, dat het niet bij de eerste keer behoefde te blijven. Er zijn er echter niet velen geweest, die hebben kunnen voorzien, dat het een jaarlijks terugkerend evenement zou worden.

Toch kan men de conferenties zonder overdrijving zo noemen. Unionville heeft zich geworteld in onze christelijke samenleving. Daar wil niemand eer voor ontvangen, zeker de organisatoren niet, maar dit neemt niet weg, dat deze conferenties een belangrijke plaats zijn gaan innemen. Het is niet alleen tijdens de conferenties zelf, dat men onder de indruk komt van het gebodene, maar het in druk verschijnen van de lezingen trekt de aandacht ver buiten de kring van degenen, die de conferenties bezoeken. Buiten onze kring wordt soms zeer sterk aangevoeld, welke verstrekkende implicaties het christelijk geloof heeft. Het is nu reeds verscheidene malen voorgekomen, dat mensen, die overigens weinig contact hebben met het calvinisme of met de kerken van gereformeerde belijdenis, nieuwe perspectieven ontdekken en komen vragen om hier uitvoeriger over te worden ingelicht, nadat zij kennis genomen hebben van hetgeen in Unionville werd geboden.

Het is goed, dat wij dit op ons laten inwerken. Al zijn wij het dan niet altijd helemaal met elkaar eens, hetzij leerstellig of organisatorisch, het is toch wel zeer verblijdend, dat door het werk (kunnen wij zeggen: ons gezamenlijk werk?) in en na Unionville er een penetratie valt waar te nemen van schriftuurlijke beginselen ver buiten eigen kring. Dan merk je dat God ons gebruiken wil. Als het ons dan maar om God te doen blijft!

Unionville is voor studenten bedoeld, of voor afgestudeerden. Daarom zal niet iedereen er heen gaan of heen willen. Maar daarom is het wel goed, dat wij allen op de hoogte blijven en weten wat er in Unionville dit jaar geboden wordt. Daarom geven wij een kort overzicht van het programma van de drie-daagse conferentie.

Dit jaar zal de conferentie onder leiding staan van de populaire predikant van Hamiltons Immanuel Church, de Rev. J. A. Quartel. Dr. P. G. Schrotenboer van St. Catharines, Ont., zal een lezing houden over "The Nature of Religion". Prof. Dr. C. Seerveld van Chicago, Ill., zal drie lezingen houden over "A Christian Critique of Literature". Dr. F. H. von Meyenfeldt, gereformeerd predikant van Hilversum (Nederland) zal drie lezingen houden, achtereenvolgens over "The Meaning of Ethos", 'Ethos and Man" en "Ethos and the Law of the Lord". Prof. Dr. H. E. Runner van Grand Rapids, Mich., zal twee lezingen houden, namelijk "A New Consorting" en "Approach to the History of Ideas". De eerste lezing van Prof. Runner is niet voor de besloten kring van studenten alleen bedoeld, maar voor een openbare vergadering op dinsdag 27 augustus, 's avonds om 8 uur.

Als "extra" staat dit jaar eveneens op het programma een openbaar debat, georganiseerd door de Federation of Calvinistic Student Clubs. Dit debat zal gehouden worden op woensdag 28 augustus, om 8 uur n.m.

Voor verdere gegevens verwijzen wij naar de advertentie in dit nummer. Wij hebben echter speciaal de aandacht van onze lezers op dit vijfde studie-festijn van onze calvinistische studenten willen vestigen.

D.F.

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen: een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

NAAR COBH · LE HAVRE · LONDEN · AMSTERDAM · BREMERHAVEN
VANUIT MONTREAL: 30 Augustus*, 20 September*, 11 Oktober*. Voordelig Seizoen*

Ga naar Uw reisbureau of de

GREEK LINE

400 Craig Street West, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vanvouver

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

NIEUWE NEDERLANDSE KABINETSLEDEN BEEDIGD

H.M. de Koningin heeft woensdag 24 juli de nieuw benoemde leden van het kabinet op Huis Ten Bosch beëdigd. Op de foto, welke na de plechtigheid op de trap van Huis Ten Bosch werd genomen, zien we v.l.n.r. de ministers dr J. E. Andriessen (econ. zaken), P. J. S. de Jong (defensie), dr H. J. Witteveen (financiën), mevrouw drs J. F. Schouwenaar—Franssen (maatsch. werk), mr. Th. H. Bot (onderwijs, kunsten en wetenschappen), mr V. G. M. Marijnen (minister-president en algemene zaken), mr. B. W. Biesheuvel (landbouw) en mr Y. Scholten (justitie).

KOMMER IN DE TUINBOUW

De tuinders in Nederland, die met zorg dit jaar hun komkommers hebben geteeld, worden ernstig getroffen door de nieuwe Duitse maatregel, de invoer van komkommers stop te zetten. Het werk in de kassen gaat door en de kostelijke vruchten worden met de gewone zorg behandeld en geplukt — zal de belt hun bestemming zijn....?

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Aangenomen

naar Orillia, Ont., Kandidaat E. Gritter.

naar Blyth, Ont., Kand. R. J. Sikkema.

naar Zion Christian Reformed Church te Pembroke, Ont., Kandidaat Jacob Faber.

naar Richmond, B.C., A. H. Venema te St. Catharines, Ont.

naar Vancouver I, B.C., J. L. Botting te Holland, Mich (Faith), U.S.A.

Bedankt

voor Bowmanville, Ont. (tweede predikantsplaats) en voor Home Missions post te Bellevue, Alta. (Lethbridge, Alta., roepende kerk) Kandidaat E. Gritter.

voor Lindsay, Ont., Kentville, N.S. en Port Alberni, B.C., Kandidaat J. S. Hielema.

WELKE PREDIKANT

met vakantie in de omgeving van Pembroke, Ont. is bereid om voor te gaan in de Dienst des Woords op Aug. 18, 25, Sept. 1? Mr. Jans Middeljans, 172, Peter St., Pembroke, RE 2-2552.

CHURCH SERVICES AT MIDLAND, ONT.

Special Summer Services will be held in Midland, Ontario, under the auspices of the First Chr. Ref. Church of Orillia. They will be held in the Calvary Baptist Church of Midland at 3.30 p.m. of every Sunday from July 14 through Sept. 1, al in the English language. Tourists, visitors and vacationers in the area are urged to attend.

Ministers vacationing in this neighbourhood are hereby kindly requested to help out with the preaching. For further information write: E. Gritter, 107 Emily St., Orillia, or phone 325-1088.

CHRISTELIJKE SCHOOL VOOR GREATER CALGARY, ALTA.

In een speciaal bulletin, dat een onzer lezers ons toezond, lazen wij, dat in "Greater Calgary" thans eveneens een christelijke school zal worden geopend.

De vreugde is groot. Wie iets van de geschiedenis van Calgary weeet, is bekend met de moeilijke tijd, die men daar heeft gehad om zover te komen. Daar kwam nog bij, dat de lokaliteit, die men aanvankelijk meende gevonden te hebben niet als zodanig kon dienen. Thans wordt echter de "educational unit" van de kerk in Bowness-Montgomery als school ingericht.

Als hoofd van de school is benoemd de Heer E. Baker, terwijl Mrs. Baker eveneens als onderwijzeres zal dienen. Beiden hebben hun opleiding als onderwijzers aan Calvin College ontvangen.

CALVINETTES CAMPED

The Quinty Calvinette Counsel

Again this year we had our annual camp outing. We had a wonderful group of 48 girls sharing the Christian fellowship.

The weather was beautiful: sunshine every day. We camped at the Picton Provincial Outlet Park, Ont. at the groups camp.

The camp was opened Monday at 2 p.m. Most of our time was spent swimming and playing games. However, much time was required making fires and cooking meals.. Sometimes the fire would not go as good as it should, so one day we had scrabbled pancakes for lunch. Yet they tasted alright. Wednesday was parents' day with a very good turn-out, which the counsellors and the girls appreciated very much.

On Saturday we closed the camp and everyone went home ready for a good night's sleep in a bed.

Hope to see you all next year girls.

Freckles

Nieuwe benoemingen aan de Vrije Universiteit in Nederland

Aan het Dagblad "Trouw" van 24 juli j.l. ontlenen wij, dat in verband met de aanstaande emeritering van prof. dr. D. Th. Vollenhoven en met het oog op de verdere voorziening in het onderwijs in de wijsbegeerte, aan de V.U. de volgende personen zijn benoemd (wij citeren "Trouw"):

prof. dr. H. VAN RIESSEN te Delft, tot gewoon hoogleraar in de wijsbegeerte, met als opdracht het onderwijs in de brede systematiek en de cultuurfilosofie;

prof. dr. C. A. VAN PEURSEN te Leiden, tot buitengewoon hoogleraar voor het onderwijs in de kentheorie en de wetenschapsleer en de geschiedenis van beide;

dr. A. W. BEGEMANN te Alphen aan de Rijn, tot buitengewoon hoogleraar voor het onderwijs in de geschiedenis van de wijsbegeerte der oudheid; en

dr. J. VAN DER HOEVEN te Den Haag, tot lector voor het onderwijs in de geschiedenis van de moderne wijsbegeerte.

Prof. Van Riessen (51) is van 1951 af bijzonder hoogleraar in de filosofie en de filosofie der techniek aan de technische hogeschool te Delft vanwege de Stichting bijzondere leerstoelen voor calvinistische wijsbegeerte; sinds 1961 is hij ook bijzonder hoogleraar in de wijsbegeerte aan de t.h. te Eindhoven en buitengewoon hoogleraar in de filosofie en hoofd der afdeling sociale en economische studie en leiderschap aan de KMA te Breda. De heer Van Riessen — bekend verzetsman en gezaghebbend figuur in de kring van het gereformeerde jeugdleven — promoveerde in 1949 met lof aan de V.U. op het proefschrift "Filosofie en techniek".

Prof. Van Peursen (43) was van 1953 tot 1960 hoogleraar in de wijsbegeerte aan de rijksuniversiteit te Groningen (na zijn lectoraat te Utrecht) en sinds 1960 hoogleraar in de wijsbegeerte aan de rijksuniversiteit te Leiden, aan welke universiteit hij in 1948 promoveerde. Prof. Van Peursen gaf o.a. gastcolleges aan de universiteiten van Kiel, Keulen, Aix-Marseille, Genève, Rome, Delhi en Punjab.

Dr. Begemann (60), die in 1950 met lof aan de V.U. promoveerde op een proefschrift over "Plato's Lysis" (zijn hoogleraar voor wijsbegeerte was prof. Vollenhoven), is sinds september 1960 leraar aan het gereformeerd lyceum te Rotterdam.

Dr. Van der Hoeven (30) is verbonden aan de rijksuniversiteit te Leiden als assistent voor de wijsbegeerte; hij promoveerde dit jaar aan deze universiteit met lof op het proefschrift "Kritische ondervraging van de fenomenologische rede I". Voordat hij te Leiden ging studeren, studeerde dr. Van der Hoeven aan de theologische hogeschool van de vrijgemaakte gereformeerde kerken te Kampen.

Boekbespreking

Hans Küng. *Structuren van de Kerk.* 1962. Uitgeverij Paul Brand N.V. Hilversum-Antwerpen. (360 blz. f16,90)

Een buitengewoon waardevol boek, dat wel door alle leidinggevende Rooms-Katholieken en Protestanten gelezen mocht worden.

De schrijver Hans Küng is een representant van die R.K. jongerengroep, die men wel de Théologie Nouvelle (Nieuwe Theologie) heeft genoemd.

Hij schreef dit boek aan de vooravond van het grote Roomse Concilie, dat in Rome samenkwam, het tweede Vaticanum.

Voor de Protestant die zijn boek leest, is dit het merkwaardige, dat hij zoveel mogelijk een brug tracht te slaan naar het Protestantisme en een vrijmoedige en soms diepgaande critiek levert op historische R.K. situaties.

Hij spreekt met waardering over Luther en critiseert de houding van de R.K. bisschoppen in de Reformatietijd. "Het in verregaande mate onapostolisch gedrag van de bisschoppen na het uitbreken van de Lutherse Reformatie was een wezenlijke reden, dat de Reformatie niet ten gunste (zoals de principiele bedoeling van Luther was), maar feitelijk ten nadele van het apostolisch ambt werd doorgezet (blz. 130).

Hij spreekt met dezelfde waardering van Calvijn, die hij overigens in dit rijk gedocumenteerde werk te weinig aan het woord laat komen. "Calvijn's opvatting heeft een indrukwekkende duidelijkheid en geslotenheid" (blz. 318). "De kloof tussen Calvijn en de katholieke leer (t.a.v. de concilies) is niet zo groot als Calvijn indertijd dacht; hierbij moet men toegeven, dat in de tijd van Calvijn de katholieke leer in haar zuiverheid ongetwijfeld heel veel moeilijker gekend kon worden dan thans het geval is" (blz. 319).

Wat de R.K. leer van de concilies aangaat, Küng worstelt vooral met de interpretatie van het Vaticanum van 1870. Reeds in het begin van zijn boek gispt hij "de scherpe partijdigheid" van de paus, Pius IX, op dit concilie (blz. 44) en bij verdere lezing ontkomt men niet aan de indruk, dat hij met deze kerkvergadering niet zo heel "happy" is. Maar als een goed Rooms-katholiek aanvaardt hij de uitspraken van 1870, die hij echter op zodanige wijze uitlegt, dat zowel de idee van de superioriteit van de paus boven een concilie als die van de pauselijke onfeilbaarheid met enige vraagtekens worden omringd, in elk geval in hun *betrekkelijke waarde* worden gezien. Ten opzichte van de eerste gedachte stelt hij vast, dat een concilie toch nog altijd het recht heeft een ketterse of schismatieke of krankzinnige paus voor afgezet te verklaren; en ten aanzien van het tweede, dat tal van restricties de pauselijke onfeilbaarheid omringen en dat de paus geen geloofsdefinities kan formuleren in strijd met de instemming van de kerk (blz. 339).

Merkwaardig is zijn uitvoerig beroep op het voor-reformatorische concilie van Constanz (1414-1415) waar de noodzaak en de autoriteit van de concilies werd geformuleerd, en zijn conclusie: "De geschiedenis van de kerk speelt zich altijd af tussen de problematiek van het Vaticanum I en de problematiek van Constanz" (blz. 285).

Voor ons is het de vraag, of dit beroep op Constanz na Trente en het Vaticanum I nog wel volstrekt legitiem mag worden geacht, en of de interpretatie van de besluiten van de laatstgenoemde kerkvergadering, hoe scherpzinnig ook, inderdaad recht doet aan de zo absolutistisch klinkende formuleringen daar vastgesteld ("De romeinse hogepriester, opvolger van de H. Petrus in het primaat, heeft niet alleen het ereprimaat, maar de opperste en volle jurisdictiemacht in heel de kerk, zowel in zaken die behoren tot geloof en zeden, als in zaken die betrekking hebben op de tucht en het bestuur van de kerk die over heel de aarde verspreid is. Deze macht is werkelijk episcopaal, gewoon en direct, zowel over alle kerken tezamen en afzonderlijk als over alle herders en gelovigen tezamen en afzonderlijk, en ze is onafhankelijk van welk menselijk gezag dan ook" (geciteerd op blz. 213).

Zeer belangwekkend en tot nadenken stemmend is het beroep dat de schrijver doet op de H. Schrift, die hij aanvaardt als het geïnspireerde en uitsluitende Woord van God (blz. 63), niet met uitsluiting echter, maar met insluiting van vrijzinnige interpretatie (blz. 54, 146 e.v.). Wat dat laatste aangaat beroept hij zich op Bultmann en Käsemann. Käsemann vindt in het N.T. tweeërlei ambtsgedachte. Enerzijds het vrije charismatische ambt in de brieven van Paulus, anderzijds het geïnstitueerde ambt van de pastorale brieven, waarin Timotheus en Titus niet anders dan apostel-legaten zijn of monarchische bisschoppen, die staan in de rij van de apostolische successie; in deze brieven zou ook het onderscheid van geestelijken en leken al doorbreken. Käsemann noemt dit vroeg-katholicisme in de canon van het N.T. en critiseert de bijbel op dit punt. Maar Küng prijst zijn scherpe blik en concludeert: "Met het z.g. formele principe (d.i. het Schriftprincipe) kan het protestantisme nu niet meer werken, zonder zich bij historische analyse ongeloofwaardig te maken."

Het is duidelijk dat hij op dit punt zijn overigens zelden ontbrekende voorzichtigheid uit het oog verliest en ervan uitgaat, dat ieder wel met de analyse van Käsemann zal moeten instemmen, wat niet het geval is.

Het boek van Küng behandelt niet de hele controverse Rome-Reformatie; het behandelt "structuren van de kerk", het vraagt naar het speciaal-kerkelijke wat de kerk tot kerk maakt, en naar de verschilende eigenschappen van de kerk zoals ze kunnen en moeten zijn.

Het is duidelijk dat door deze beperking zeer wezenlijke verschillen niet aan de orde komen, de naam van Maria wordt in het hele boek niet genoemd, van heiligen en beelden wordt niet gesproken, de avondmaalskwestie wordt niet gesteld en zelfs het coelibaat van geestelijken wordt maar ternauwernood aangeraakt.

De vraag laat zich niet onderdrukken: wanneer al de overeenstemming in de ecclesiologie (de leer van de kerk) zo moeilijk bereikbaar blijkt als Küng zelf toegeeft, hoe ver of hoe weinig ver zal men dan kunnen komen in een gesprek over de hele lijn? — en in hoeverre is Küng werkelijk de tolk te noemen van het huidig Rooms-Katholicisme?

We kunnen in elk geval dit vaststellen dat, hoewel het boek van Küng niet het officiële R.K. standpunt vertegenwoordigt, het niettemin uitspreekt wat leeft in een zeer belangrijke R.K. groep, die de hand uitsteekt naar de "gescheiden broeders" zover als dit op R.K. standpunt maar mogelijk is; en dat het getuigt van opvallende verschuivingen in het R.K. standpunt en kan dienen als basis voor een serieus en diepgaand gesprek, waarbij de bede moge leiden, die we lezen op de laatste bladzijde: "Laten we bidden, geliefde broeders, voor de heilige kerk van God, opdat Hij haar genadig vrede schenke en eenheid, en haar bescherme op heel de aarde, opdat zij, verbreid over de gehele wereld, vast sta in het geloof, in de belijdenis van uw naam, door onze Here Jezus Christus."

L. Praamsma

De "North-West Passage"

(Can. Scene) — De eeuwenoude droom van een nieuwere en veel kortere route van de oude wereld naar het sprookjesachtige Oosten is reeds vele malen de aanleiding geweest tot een speurtocht naar de de North-West Passage over de top van de wereld, door de dichtbevroren wateren van de Noordelijke IJszee ten Noorden van Canada. De eerste geschreven berichten over deze ontdekkingsreizen dateren uit de 16de eeuw, nl. verslagen van de reizen van Cabot, Cartier, Hudson, Frobisher en Davis. De eerste helft van de 19de eeuw was getuige van een aantal Engelse expedities, onder commando van mannen als Frederick Parry, Sir John Ross en Sir John Franklin. Ondanks heldhaftige pogingen heeft men echter in het ijs van de Noordpool weinig kunnen uitrichten. Eén van de twee schepen van Frederick Parry werd in 1825 geheel door het ijs vernield. Gelukkig zag hij kans de bemanning aan boord van het andere schip, de Hecla, over te brengen, dat hij uit het ijs wist te bevrijden, waarna hij naar Engeland terugkeerde.

Pas in de twintigste eeuw hadden de pogingen voor het eerst succes. Roald Amundsen verliet in 1903 met 6 man in de "Gjoa" de haven van Christiana (Oslo) in Noorwegen. De Gjoa was een 75 voet lang zeilschip dat was toegerust met een 30 pk benzinemotor voor gebruik bij stil weer. Hij bereikte het gebied ten noordwesten van Hudson Bay, waar hij twee jaar verbleef. Tijdens deze periode bestudeerde hij de meteorilogische gesteldheden en slaagde hij erin de magnetische pool vast te stellen. Hierna trok de "Gjoa" westwaarts door de Coronation Gulf en werd de Beaufort Sea, net ten Oosten van Alaska bereikt. Gedurende de winter van 1905 kon men de kust van Alaska zien, maar pas in Juli 1906 wist Amundsen uit het Noordpoolijs te ontsnappen. Eindelijk kon men verder naar het Westen trekken en aan het einde van het jaar bereikte de Gjoa de Stille Zuidzee — het eerste schip dat de North-West Passage had gevaren. Amundsen trok nu verder zuidwaarts en liet eindelijk het anker vallen in San Francisco Bay, waar de ontdekkingsreiziger een overweldigend welkom wachtte. De Gjoa werd voor goed gemeerd in het Golden Gate Park, waar ze voor het nageslacht wordt bewaard, zoals het beroemde schip van admiraal Nelson, de Victory, in de Theems in Londen voor anker ligt.

DAN DEWAAL'S JEWELLERS - IMPORTS - GIFTS - CO

Expert Watchmaker

131 KING STREET LONDON, ONT. GE 8-9212

De zaak voor prima kwaliteit en goede service!

Groceries ☆ Sigaren ☆ Horloges
Koekjes ☆ Tabak ☆ Diamanten
Gebak ☆ Textiel ☆ Geschenken, etc.

Ook voor het FIJNSTE in

Kaas en al Uw Boterhambelegging!

Zie Wilma's Stand op de

Dresden Fair

AUGUST 27, 28, 29

APARTE ARTIKELEN ALS DELFT BLUE TEGELS, REPRODUCTIES VAN OUDE SCHILDERIJEN, ENZ.

"Wilma's Specialties"

Dresden, Ont.

TEACHERS WANTED

The Calvinistic Christian School of Wellandport, Ont. is in need of one

TEACHER

to complete their staff of eight. Salary is in compliance with the Ontario Wage Schedule.
Send all information, stating qualifications, to: Mr. H. K. Bergsma, R.R. # 1, Wellandport, Ont.

Calvin Christian Schools of Edmonton, Alberta are in urgent need of

TEACHERS
for grades 5, 6 and 7

Please send applications to secretary: John Woudstra, Box 342, Edmonton, Alberta.

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for

ONE TEACHER

qualified, for grades 5b and 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

WILLOWDALE CHRISTIAN SCHOOL
in
METROPOLITAN TORONTO
requires
TWO QUALIFIED TEACHERS

for primary grades. Ability to teach music is recommendable. Prospective applicants must not forget that Toronto is a very large city and what is more, it is a University centre, with nearly unlimited opportunities to increase academic and other educational standards.

Send applications to: S. Smilde, 367 North Taylor Mills Dr., Richmond Hill, Ont.

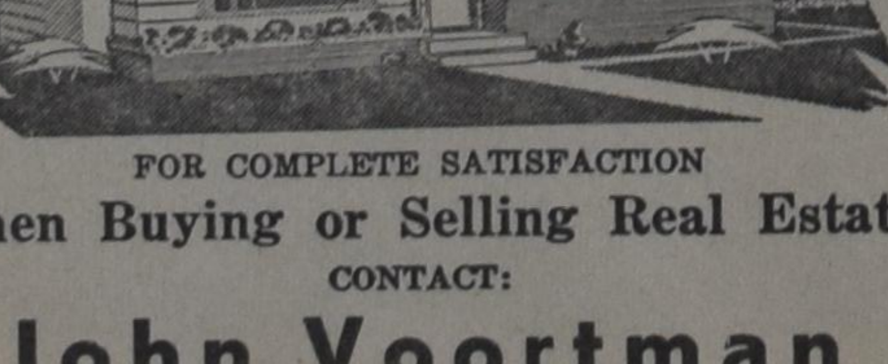

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:
John Voortman
REALTOR
580 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

Drayton Calvin Christian School is in need of

A PRINCIPAL and
A TEACHER

for the grades 2 and 3. Please send your application to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

Williamsburg Chr. School Soc. will be in need for

A PRINCIPAL AND
A TEACHER

Please send applications to A. Oosterhof, secr., Box. 121 Chesterville, Ont.

The Calvin Christian School at Clinton, Ont. invites applications for a

TEACHER

for the lower grades. Experience preferred. Sec.: K. VandenHeuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Er verscheen een Tweede Druk van

The Bible and the Life of the Christian

Een bundel uiterst leerzame schetsen in de Engelse taal. Deze schetsen werden oorspronkelijk door Prof. Dr. H. E. Runner bewerkt voor de Groen van Prinsterer Society te Grand Rapids, waar zij zo doelmatig bleken te zijn dat besloten werd ze ook voor anderen beschikbaar te stellen.

Uitnemend studie-materiaal voor huis en vereniging

INHOUD: Holy Scripture, a Lamp unto Our Feet — The Institution of the Office of Government — The National State — The Kingdom of God — The Church and the Kingdom of God — The Confessing Church — The Theocracy in Israel — Government and Church — Freedom of Conscience — The Government and the Law of God — Culture — The Christian State — Marriage — The Family — The School — Human Society and the Gospel — Economic Life — Industrial Organization — Christian Organization.

Prijs slechts $ 1.75

Bestel dadelijk bij

Guardian Publishing Co. Ltd.

BOX 312, STATION B, HAMILTON, ONT.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Native Agricultural School, Isolo. Stud Merino Rams.

"AND THE LORD ADDED TO THE CHURCH"

It seems to be a matter of routine that the minister or the consistory announces that special catechism classes will be held for those who want to make public confession of faith. It is done in many churches. "The final training" we could call it.

After that, when a number of young people have made their confession, mention is made in the church bulletin and a new statistic is added to the clerk's record book. One more thing is done: the new members are supplied with a set of budget envelopes, since now they are supposed to put their shoulders under the financial burden of the congregation as well. Now they are members in full standing!

Are we being too cynical? We wish we were. Even though we would not blame either the consistories of the young people, it is a fact that after a fairly lengthy period of preparation, the entire procedure is abruptly terminated.

Just imagine: here is a group of young people, who have given their word to God. To God! They have said that they look for their life's fulfillment not in themselves but in the Creator of the universe. They have testified that they will lose themselves completely in the fellowship with Him! Can you think of a more momentous decision?

And how did the church rejoice in the event! The service was impressive enough. But then . . . ? Often the church fails to provide the opportunities that these new members can live out their full energy in the work of God's Kingdom. After all, making confession of faith publicly is something more than a promise to attend church services twice a Sunday, or to refuse Sunday labour, or to abstain from worldly amusements. In confessing your faith you declare that you have found a goal in your life. It means that there is something, or rather Some One, to live for. You become co-proclaimer of the Kingship of Christ. That's what your training was meant for.

We realize it is easy to say this. Yet we should not shun away from the fact that this is a shortcoming of our generation: we talk about an aim, yet we have none. At least we do not see it clearly. We discuss the task of the Church, but we overlook that we are part and parcel of the Church. We talk about how to shoot, and we don't press the trigger. Is it any wonder that the youth is puzzled?

There is a story of a wealthy American girl, who could get almost everything she could dream of, but finally turned to communism, because there she found an ideal for which she could strive. When you are young, you want a genuine ideal to pursue. It is said that the young people in Soviet Russia live modestly and more decently, study hard, and are less obsessed with sex than the majority of the youth on the North American continent. It is also said that in the U.S.A. there are more girls in the entertainment business than in high school. Is it any wonder that many are uneasy that the "red" youth are miles ahead of the American?

Strikingly enough, youth are getting the blame. Columns and columns are written about juvenile delinquency, about low graded literature in comic books and magazines, about doubtful TV programs. But the older people compose the literature and produce the programs.

It is high time that we all, young and old, re-orientate ourselves to a full-orbed Christianity. Our religion does not end with our salvation when we die. We have to see again that first and foremost in the Christian faith is God Himself. God is faithful, He will take care of our salvation. We, on our part, are called to reflect the excellence of the Triune God both in our daily walk of life and in our combined efforts. A higher goal in life is unthinkable. To realize this will set us aglow. To participate in this fully will make us "aflame for God". That's why the Lord has added us unto His Church.

D.F.

Crisis in South Africa

by John Knight

Part 3 - "Apartheid"

We have seen how the white cape settlers when they travelled north, encountered Bantus migrating south. Both white and black eventually settled in the previously unoccupied area between the cape and what is now the northern border of the Union. Many Bantus were employed by the whites as farm hands, the majority remained with their tribes.

After the discovery of diamonds and gold many moved to the Kimberley and Johannesburg areas and became mine-workers. Working in the mines offered the attraction of a higher standard of living and a more permanent home. Today the Johannesburg Bantu townships sprawl over many square miles and similar areas are found near other centres.

There is no doubt that the wages earned by non-whites in South Africa are by far the highest in Africa. Migration to South Africa from the north has been heavy and even though migration has been stopped, more than 25,000 each year try to enter illegally. Through the years the whites became greatly outnumbered by the non-whites.

This in itself does not make South Africa unique. In most parts of South America similar conditions exist. But there a great deal of intermarriage took place, so that in South America it is almost impossible to find pure European settlements with the exception perhaps of the Argentine.

In North America the race problem has created tensions, but there is a vast white majority and the Negro population usually lives separately from the whites, even in the northern cities. Culturally there is a difference between the American Negro and the American white, but these differences are negligible compared to those found in South Africa between white and black.

South Africa's population consists of three homogeneous groups. 11 million Bantus, 3 million whites and close to half a million Indians. These population groups each have distinct characteristics. In addition there are also one million coloureds, a type of mulatto (mixed race) living near the Cape. These people are a mixture of slaves brought by the Dutch East India Company from the East Indies and Europeans, such as British sailors. This group has mixed little with natives and is European in outlook. Coloureds wish to pass as whites.

Separation of races the only solution

It is especially the Nationalist party, currently in power, which has advocated apartheid. We have already seen that the Calvinist Afrikaners are the most outspoken proponents of apartheid. They consider it their God-given task to maintain God's creation order and preserving the purity of the races, as we shall see in our next installment is their mandate.

Intermarriage is prohibited by law. Mixing of races would result in the undermining of centuries-old cultures, worse yet it would undermine the nation. There is only one solution, the solution of strict separation of the races or apartheid.

Some argue that this policy has been drawn up strictly for the protection of the whites with no regard for the welfare of the non-whites. One look at South Africa's plan for its non-white population indicates however that much is done to bring the non-white to self-government, at considerable cost to the white population. In keeping with the separation of the races however this self-government can only become a reality in separate non-white states and provinces. The Transkei project is a good example.

Transkei is a ten million acre reserve in the eastern part of Cape province. It is a fertile area and well-suited for the Bantu pattern of living. The cost of developing Transkei runs approximately $280.00 per white family per year. Transkei is to become a showpiece to the world and will eventually be followed by the establishment of other reserves. In October this year the first Bantu government will be chosen, and during the past few weeks Bantus have been registered in numerous locations throughout the country.

Lately there has also been a great deal of talk about restoring certain areas of Cape province to all-white areas. These are areas where Bantus only recently moved into. Bantu families would be resettled into areas with good employment opportunities. A very large number of non-whites will continue to live in the white areas. Presently there are 3 million Bantus on European farms and 2.5 million in the industrial centres. Will they eventually join their black brothers on the reserve? This is hard to tell, athough as Bantustan (the Bantu provinces and states) becomes better developed it is felt that it will become attractive also to those living in the white areas.

Especialy considering that the Bantu in the white community has few rights and are only considered "guests". To be denied the right to vote, to be forced to use separate public transportation and separate recreational areas can only create tension. It is this intermediate stage, this transition period which will not only create internal difficulties, but also severe criticism from outside.

These problems cannot be solved overnight, at the same time there is a great urgency to complete the first stages of the government's plan to parallel development of all races. Talk alone won't be sufficient. "South Africa's apartheid policy is losing its race with time," outside observers say. The South African government is determined to go on, confident in the future, despite world opinion.

Reporters who know South Africa intimately agree on one thing, however. They may describe the government as fascist, but all are struck by the unity of purpose by government personnel. There are few governments in the west as well-coordinated as that of South Africa. There is unity in purpose, real team work and it attacks problems in a systematic, logical way. To quote John Gunther: "These men are smart, tough and on the ball". They understand their political ideology and it guides their activities.

The non-white community

The concept of apartheid as it exists today was not officially formulized until 1950 when the Group Areas Act was passed in legislature. It provides for the establishment of three racial communities (White, Bantu and Coloured). Persons of one group will not be permitted to own or occupy property in the area of another group. The same applies to voting power. So when Transkei goes to the polls in October, the 15,000 whites living in Transkei will have no voice.

The industrial workers present a problem. At present there is little incentive for them to move to Bantustan. Work for which they are best suited is not abundant and the establishment of industries is a must if also these are expected to find a home there. The government encourages the establishment of industries in border areas between racial communities so they may serve both population groups. Technical schools on the reserves take care of preparing the Bantus for skilled positions in industry.

It is commendable that such efforts are made and the outside world is beginning to take notice. Several months ago the Atlantic, an influential American magazine urged its readers to take an objective look at Apartheid and not condemn South Africa for its development program. The main emphasis in this article seemed to be that we better keep peace with South Africa, since it is too good an ally to loose. At the same time however there was a certain amount of admiration for South Africa's accomplishments in the past few years.

It quotes statistics of Bantu school enrollment, the high standard of living (100,000 cars owned by non-whites) and the increasing number of Bantus in the professions who are university graduates.

The white man's role

The white man is still supreme in South Africa. He plans and masterminds for the non-white, he is the responsible guardian. There are some who abuse this position, who talk about their relationship to the non-white as "baasskap". They are to be "baas", superior human beings who alone know what to do and how to do it. More and more there is a renewed interest among Afrikaners to act as "guardian" to the non-white, until such time as the non-white can take care of himself. But to be "guardian" they must understand the nature of the people entrusted to them. It is necessary to understand Bantu customs and talents in order to make the most of them. To many this is a new development, but already in 1935 the Federation of Calvinistic Student-groups in South Africa studied this problem. Out of one of their publications of that year we quote:

"Die naturelle verskil nou eenmaal van al die andere naties. Hulle geskiedenis is anders, hulle land waarin hulle gebore is, hulle opvoeding, hulle lewensomstandighede, hulle omgeving, hulle gedagtewereld, hulle godsdiens, hulle taal, hulle gewoontes, hulle gebruike, hulle regsisteem, hulle etiket, dit is alles anders dan van andere mense."

"Tot nu toe het byna alles meegewerk om hulle te verbyster and te verwilder deur 'n vreemde gedagtewereld en beskawing aan hulle op te dring, om hulle te denasionaliseer deur hulle taal grotendeels te vervang deur 'n vreemde en deur maatskaplik te ontwrig en te ontredder, deur in verskillende verhoudinge met allerhande maatreels hulle te ontruk aan hulle nasionale bodem en hulle vir hul sedelike lewe gehad het in hun natuurlike stamverband. En dit hoef glad nie, en dit mag ook nie."

("The natives can't help being different from all other nations. Their history is different, the coun-

(Continued on next page.)

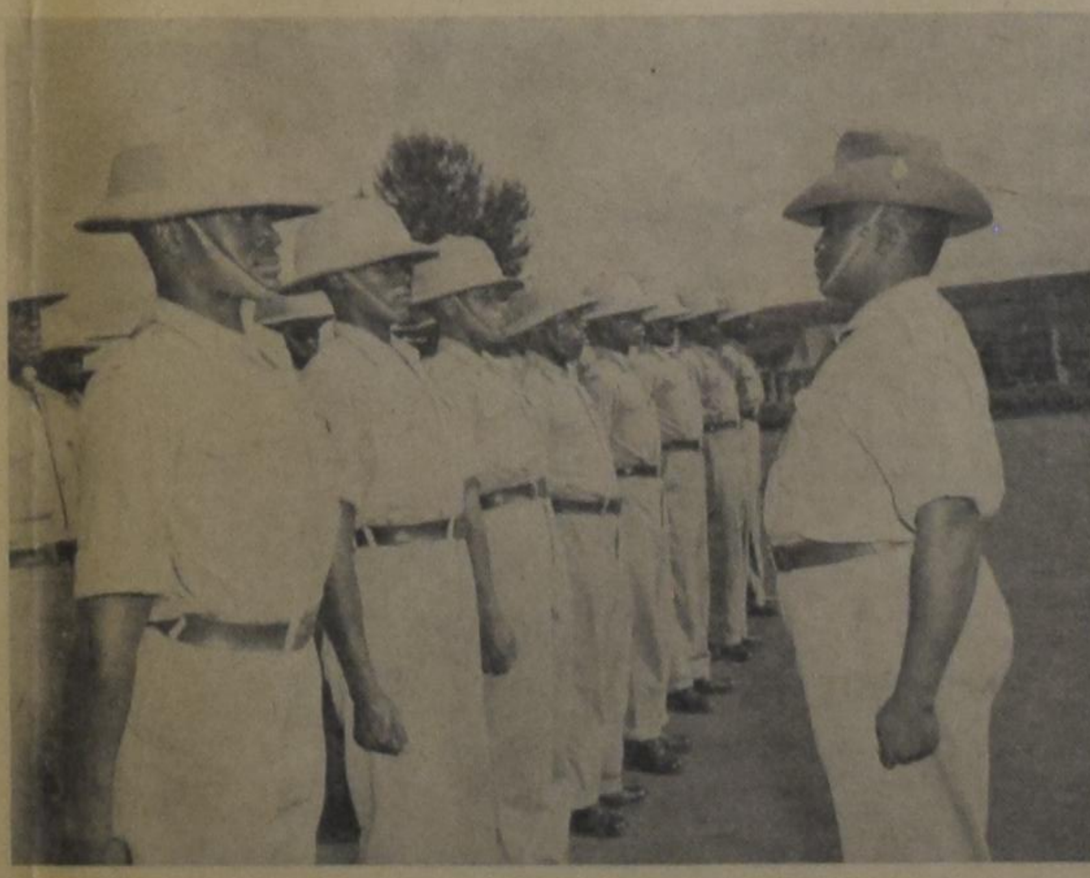

A native first-class sergeant in charge of a squad at the South African police non-European training depot at Umtata, Transkei.

SILVER DOLLAR QUESTIONS

On the Spot

At my insistence, my husband finally agreed to drive me down to T., a city approximately 60 miles away, to buy a new frigidaire. The salesman in the appliance store did his utmost to show us almost every kind of fridge in stock. After we made our choice, he assured us that we had the best money could buy, which, taking the price into consideration, should have been no exaggeration.

The first few weeks it worked like a charm, but then, for no apparent reason, it suddenly went on the blink. After many futile attempts on my husband's part, to which my running commentary of suggestions were of no help, his temper got the better of him, and he gave me lecture for being so brainless as not to realize that should anything happen to the fridge, we would be forced to call the firm in T. for a repairman, which I did when the air was cleared somewhat.

The following day a man came. He dived behind the fridge and started tinkering with the mechanism. Judging from his muttered comments, I gathered he wasn't getting anywhere. Then, he stood up holding something in his hand, that I identified to be the cord.

"If you will only plug this in, Madam," he said icily, "I'm sure that my services will no longer be required." Half a second later the fridge purred like a contented kitten.

I felt about knee-high to a grasshopper out of shame and embarrassment, and could think of nothing brilliant to say to get me off the spot.

What, in your opinion, should I have done to get out of this embarrassing situation? Remember: don't make your answer too long, but make it to the point. The best solution will be rewarded with

A SILVER DOLLAR

In the meantime, if you have precarious situations, present them to our readers. We will share the wisdom which is found among us. They need not be humorous incidents; you may send in serious problems as well. If we find them suitable for publication, we will print them in our paper and will reward the best solution with A SILVER DOLLAR.

Sorry, we can't correspond about the jury's decision.

Send your problems and your solutions to "Christian Courier", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

South Afrika

(Continued.)

try in which they were born, their education, their life's circumstances, their environment, their way of thinking, their religion, their language, their habits, their customs, their administration of justice, their appearance, this all is different from anyone else."

"Up until now almost everything has co-operated to perplex and bewilder them, because a strange new way of thinking and a different point of view has been forced upon them, to denationalize them by almost wholly replacing their language with another, and by socially putting them out of place, disabling them, and through different relationships taking all sorts of measures to tear them away from their native land and what moral life they have had in their natural tribal relations. This is not at all necessary, and should not be allowed.")

No, we can't say that the whites don't care about the non-whites with whom they share their country. They are concerned for the welfare of all inhabitants. Despite its many shortcomings they are convinced Apartheid is a must for their nation. Not first of all as a handy solution to a nasty problem, but as a policy based on a philosophy, which finds its foundation in Holy Scripture.

(Next week: Apartheid and the Bible.)

FORMER PRESIDENT ASKS FOR PRAYER ROOM IN EISENHOWER CENTER AT ABILENE, KANSAS

Former President Dwight D. Eisenhower has expressed a desire to members of the Eisenhower Library Commission for a prayer room in the Eisenhower Center at Abilene, Kan. It would enable visitors to pause and "consider their future and their Creator," he declared.

Through the National Archives Division, the center is maintained by the federal government. However, Eisenhower said that he did not believe the recent U.S. Supreme Court ruling should affect the project. The United Nations has such a place, he added.

The former president declared that "we need a time frequently when we think about something besides a dollar, a nickel or another cigaret. I think it would be a fitting addition and one that would help to recognize some of the ideals that have made us great. I think we need a place where we can sit and ponder our inner thoughts."

Eisenhower added that the founders of the U.S. believed in divine guidance and that all great governments of the world were built on a belief in a divine Creator.

BOOKS YOU SHOULD READ

•

Man's Reaction Against Big Business

by Allan Romkema

In this article I would like to recommend three novels representing three eras in American business. These are *The Rise of Silas Lapham*, by William Dean Howells, published in Boston in 1885, *Babbitt*, by Sinclair Lewis, published in 1922, and *The View from the Fortieth Floor*, by Theodore S. White, published in 1960.

Within a span of little less than a century three men have written about that which to them seemed typical of an American business man. Each novel deals with the middle-class American and is realistic to the extent that the characters are true to life. It is, of course, impossible to give a complete account of American businesses of any age, and therefore each author did well in choosing a stereotype character to represent his respective generation. Lapham, Babbitt, and Warren are these stereotypes.

What do these men have in common? They all fight the "business-machine". Their business is a powerful monster against which they fight. Each author describes how in his opinion the business man reacts to his business.

There is Sinclair's Babbitt, who is gogetter of the nineteen-twenties; the backslapper who has only materialistic standards and is hypnotized by his own slogans of success. His life is plentiful materially and empty spiritually. Is Babbit a universal character? Yes and no. There are others, like Silas Lapham, who do not sacrifice everything for the dollar. Lapham is a hero — a spiritual hero. He is not willing to give in to the ruthless, unscrupulous ethics of big business. It is quite apparent that William Dean Howells has a different view of the middle-class than does Sinclair Lewis. According to the Howells there is a fine inner quality in the human being that will not succumb to materialism. There is a spiritual struggle in every man and optimistically Howells makes the spiritual aspect triumph. Lewis, on the other hand, sees Babbit as a victim of the web of materialism from which he cannot escape. In the end he is all but devoured. In Babbitt one hope remains—his son. Babbitt realizes that he can never get out of the rut in which he finds himself. He says to his son, however,

> I've never done a single thing I've wanted to in my whole life. I don't know I've accomplished anything except just to get along. I figure out I've made about a quarter of an inch out of a possible hundred rods. Well, maybe you'll carry things on further. I don't know. But I do get a kind of sneaking pleasure out of the fact that you knew what you wanted to do and did it. Well, those folks in there will try to bully you, and tame you down. Tell 'em to go to the devil. I'll back you. Take your factory job if you want to. Don't be scared of the family. No, nor all Zenith. Nor of yourself the way I've been. Go ahead old man. The world is yours.[1]

This is music coming from the mouth of Babbitt. He has failed, but at least he admits it to his own son. This is a courageous thing for a father to do, Lewis means that there is hope for the new generation.

Theodore White in his novel *The View from the Fortieth Floor*, portrays the contemporary business scene. It is the story of Ridge Warren who, heading two great magazines, faces bankruptcy. He has the choice of being caught in the web or of freeing himself. Again, White's busines man is basically good. Warren has to face the board of directors of his company who have no feelings for its employees. Ironically, the magazines fold a week before Christmas. Warren loses his job and finds himself outside where Christmas carols are bleared through the streets. A final statement of Warren after his struggle with the board indicates the optimism of White. When Warren, his wife, and a friend are walking through the city, Warren comments about the sounds of the city.

> I can hear Christmas through that. How's that for listening?[2]

One might immediately conclude that Warren suddenly realizes what Christmas means. This is in my opinion wishful exaggeration. In a way though, Warren, as did Lapham and Babbitt, triumphs over the "business machine". There is thus in all three novels a definite optimism. Interestingly enough however, there is no progression. As a matter of fact, the force of man's reaction against the busines machine as seen in these three novels decreases. Lapham in 1885 is a strong moral character. Babbitt is weaker and leaves the decision to his son. Warren is uncommitted and his triumph is alluded to or intimated. Thus the last century shows a degeneration in the business man's reaction against big business.

Evaluating the three novels together one would get the impression that business is becoming stronger and man is becoming weaker. It would be interesting to get a preview of a novel of this type set in the 1980's, when man, society and business will perhaps be more complex than ever.

What is really lacking in these men is faith — not faith in themselves or in their families, but faith in GOD. What if Warren encounters another failure? Isn't he only one step removed from Arthur Miller's Willy Loman? What he needs is not optimism but hope — Christian Hope. The three novels teach us that optimism can quickly diminish but Christian Hope is endless and can only increase.

Here lies the challenge for the Christian student and writer. All literature cries out for a hope that it cannot find. Everyone is searching for values. Where can they be found? The whole world of literature must be redirected by the revelation of the living Creator.

I strongly recommend these three novels, which can also be purchased in paperbacks. Young people and older people as well will increase their understanding of today's struggle in literature as well as in society.

---

1. Babbitt, Sinclair Lewis, p. 319
2. View from the Fortieth Floor, Theodore White, p. 341.

NORMAN CAMPBELL REPORTS FROM OTTAWA

(Can. Scene) — There can be no boundary between the United States and Canada when continental defence is considered. Even this early, it is the one conclusion which can be drawn from the sittings of the special Commons Defence Committee which has been charged with examining Canada's defence policies.

The Minister of Defence, Paul Hellyer, was asked, in the committee, if a statement he had just made was not "tantamount to saying that the boundary between the United States and Canada does not really exist for defence purposes?" Mr. Hellyer's answer was this: "It is difficult to separate the two parts of the North American continent when thinking about air defence because obviously any attack that might take place against North America would involve the air space of both countries, therefore it has to be looked at in its entirety."

The government has taken the position that the committee need not receive secret or classified information to do its job. This is unlike the practice in the United States where congressional committees examine defence officials in secret. Present intention here is that all proceedings will be public. Naturally, there are doubts expressed by some members that a committee, which will not have access to all information which governs policy, will be able to consider defence policies so as to arrive at any helpful conclusions about them.

Meanwhile, on its own initiative, the government has undertaken a study of all current procurement programs in the defence department. A special study group of eight, headed by the chief of operation research for the Defence Research Board, has been set up. The eight have nothing to do but think. The government expects them to think a long way ahead. It won't expect recommendations from the group but will expect it to present alternative solutions to various problems we'll be facing in defence around 1969, or 1970, or even later.

One problem to be studied is this: Will the threat of nuclear attack within a few years come from missiles launched from satellites whirling around in space. This sounds a bit fantastic, but some scientists think the day of the intercontinental ballistic missile will be over before such a missile has even been fired. The government is most eager to avoid finding itself committed to defence programs which will be obsolete before they can be made effective. The unhappy memories of the Arrow venture still lurk around Ottawa.

The committee will do a better job if it is able to separate defence spending programs from consideration of the economic effects they have on particular programs. This means our National Defence policy must be effective not only against offence from without but against pressures from within the country for uneconomic spending.

More subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

AUGUST SERIES OF PROBLEMS

No. 74

Author: S. Loyd

Black: 5 pieces

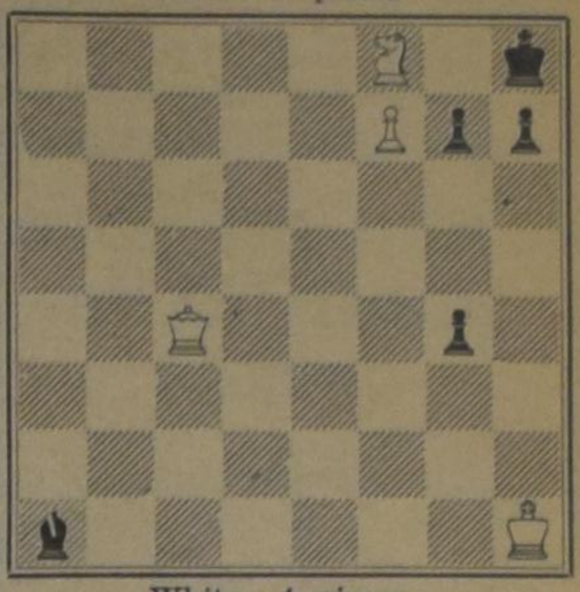

White: 4 pieces

White to play and mate in three moves (4 points).

No. 75

Author: G. A. Filippo

Black: 11 pieces

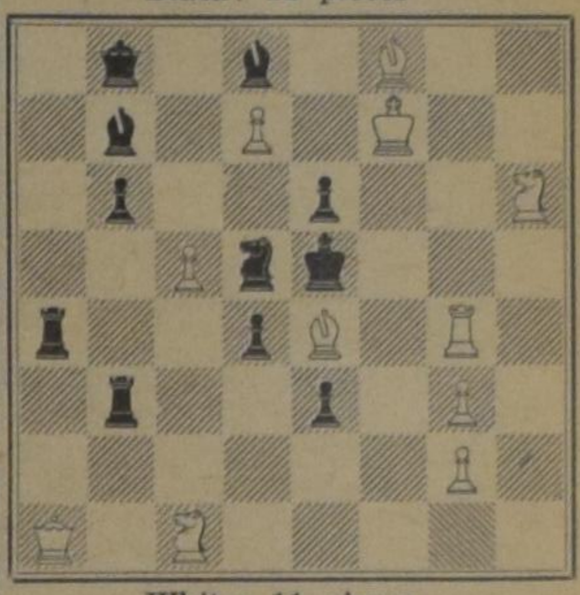

White: 11 pieces

White to play and mate in two moves (3 points).

NOTES:

1. These are the only problems to be published in the month of August.
2. No. 74 is a typical Loyd-problem, surprising and interesting. You will enjoy it. The whole number of variations should be indicated.
3. No. 75 is not irregular at all. Notice carefully how the variations work. The author has made something special. Full description (key-move, threat and variations) is asked for.
4. The deadline for the July and August problems is the 20th of September. Send them to the editor personally.

Number Fifty-four of a Series

John's Story

by Ineke Parlevliet

When I entered the house carefully and quietly, I listened intensively several moments as I had become accustomed to do. I tiptoed to the cellar and then — for the first time in a week — I heard human voices! And they spoke English! For me it was a miracle . . . sent from Heaven. I opened the door, and yelled something to the effect that I was on their side and ran down the stairs. Later on the Tommies told me that they were scared stiff for a minute, not because they feared me to be a German soldier in civilian clothing or so, but a madman. I don't remember myself, but I must have embraced and slapped these fellows as if I was completely out of my mind. Well, perhaps I was! The first thing they gave me was a drink of whisky, which I had never had before. It burned my throat and stomach, but it was delicious! There were jars with canned fruit and juice with which I quenched my thirst in a less painful way. Ten minutes later I was eating a can of English pork and beans and smoking a cigaret. By that time the world seemed pretty good to me again, but I have to admit that the whisky was partly responsible for that feeling. Those Tommies were the nicest follows I've ever met. They told me, they had lost contact with their unit and knowing that the battle was lost for them, they were very anxious to retreat across the Rhine, but not into the city. They were convinced that if they tried to break through the German line, they would not stand a ghost of a chance to succeed, and since they had no desire to become prisoners of war, they were racking their brains to figure out the best way to cross the Rhine unhindered. You see, they wanted to do the same thing as I did. Although the Tommies had good and detailed maps, I had, of course, a better knowledge about the environment. I knew small paths through the woods nearby, which we as boy scouts used for our exploring trips at times. And once our boy scout group camped between Arnhem and Renkum for a whole month, I really got to know quite a bit about that territory. Naturally the Tommies welcomed the information I gave them and when I offered to go with them, they slapped my back as if I was making a great sacrifice in doing so, while, of course, to me it was more like a hearing of prayer . . ."

John lit a new cigaret and Dick and Bart followed his example. They had been listening very intensively so that they even forgot to smoke. Bart took in the story, enjoying in advance the impression he would create when he told John's exciting and thrilling experiences around. Mr. and Mrs. de Hoog were as anxious as the others to hear the end of the story and although their usual bedtime had passed long ago, they did not get ready to retire. Cathy listened — fully awake — with big, bright eyes, becoming more impressed by the minute.

"The rest can be told very shortly," John said. "We had a rough time finding our way safely through the woods, because German soldiers crossed the area from all sides, it seemed During the daytime we took the greatest precautions. Only at night we could move faster. Soon it became clear that we were not the only ones who wanted to cross the Rhine without asking German consent. We met another group of eight Tommies and they joined us. We ran out of food again, but ate blueberries and drank water from little streams. We finally arrived at the river bank. It took us almost four days. The problem remained how to cross the Rhine. The Tommies were not too overjoyed at the prospect of swimming to the other side. This would mean that they had to get rid of their rifles and ammunition, while they had no idea whether they would meet the Allied army immediately when they got across. They very likely had to cross a part of no-man's land and should be prepared to defend themselves. I was not familiar with the opposite shore at all and could not offer any help either. We all felt that we should try to get hold of a boat. So we did . . ."

Disbelief was written on the faces of the listeners. "I suppose you ordered one for that purpose," Dick said, a little peeved about John's casual tone.

"No, we did not order one, not that one at least, but we found one. It wasn't a big sea cruiser, but as it was a floating object it would serve the purpose. A canoe."

"How did you find one, John? That seems quite a coincidence to me," Mr. van Dongen said.

"Maybe it was, maybe it wasn't, Dad," John said. "You see I reasoned this way: We were living at the canal here and I remembered how Dick and I as youngsters kept bothering you for a boat, and you bought us a second hand canoe, be it much against mother's wish, who was always afraid that we would drown some day. I was sure that there must be many boys, living near water, who had also persuaded their parents to give them some kind of boat. All we had to do was search the farms and country houses spread along the river for a rowboat or canoe. The first night Kevin and I found a canoe. Kevin is one of the Tommies who I met in that cellar. We dragged the thing to our hiding place and although it leaked like a sieve, we were as proud about our find as children with a guilder. We repaired the thing to the best of our ability and the same night two of our group took off . . ."

"You crossed the Rhine at night in a small leaking boat?", Mrs. van Dongen asked in awe.

"No, Mom, don't worry, although we would have been forced to do so if our other plan had failed, we got a better means of transportation. The two Tommies who left with it would try to contact the Allied army across the Rhine. If they failed to do so within 24 hours, one of the boys would come back with the boat and one by one we could cross to reach the other side. Of course this would not only have been very time consuming, but dangerous also. There was a good chance that sooner or later the Germans would find out about these secret trips. Twenty-four hours elapsed and neither the canoe or any other help showed up. When another day passed by without news, we were all convinced that Art and Frank had drowned or had fallen into German hands. That was one of our darkest days. Our empty stomachs added some extra pessimism to our state of mind. We were exhausted and felt beaten. We had almost given up hope that second night of ever being rescued. Then we heard a faint buzzing sound of a motor across the water and only a couple of minutes later Art arrived with two other unknown soldiers in a good sized motor boat. All we had to do was jump in and in no time flat we were heading for the other side. Not one shot was fired and we arrived safely. I still can't understand why the Germans did not catch sight of us."

"Why didn't those soldiers pick you up earlier?", Rita asked.

"They couldn't," John grinned. "That canoe was no good at all. It was leaking like mad and the last couple of hundreds yards the boys had to swim because the thing sank. It took them quite some time to contact the army and before everything was arranged. But anyway everything worked out fine. Well, the rest you know . . ."

"The rest we don't know at all!", Bart protested. "Did the Allies accept you right away? And how is it that you arrived with the Canadians today and not with those Tommies? And what did you do these last months? Were you fighting like the others?"

"Well, I needed some clean clothes very badly and all they had for me was battle dress, so those officers had no choice. They had to accept me . . ."

"Nonsense John," Mr. van Dongen cut in. "I know quite well that you just cannot join a foreign army like that in war time."

"All right, Dad, that's true. But Headquarters felt that I had more or less saved the lives of the eleven soldiers, which is, of course, terribly exaggerated. As a result I was listed in their army. Naturally I could not fight, but I did a hundred thousand other things. Although my English was far from perfect, I became interpreter, I did office work — you're amazed to see how much administration is involved in a war unit — I went on patrol, was on guard, assisted the cook, helped people who had to evacuate, like in Zetten when the village was alternately in our and in German hands, etc. I can honestly say that there was never a dull moment. There was danger, excitement, worry, sorrow, but also sincere friendship, good clean fun, unity and understanding. I wouldn't have missed this for all the money in the world. My main worry was how you people were making out. I also wished that there was some way to let you know that I was all right. I knew Mom would be worried sick, but there was none. It took me a lot of trouble, but I got permission from my superiors to join that special division which would finally march on to the centre of Holland. So I did and I became a private in the Canadian army and finally in the peleton which would occupy Waterdam. So here I am. Tomorrow I'll ask my Canadian friends over. Very nice chaps . . . Mom knows a few of them already."

"Bring them here as often as you want, John," Mrs. van Dongen answered and if some need a place to stay, tell them we have at least two rooms available."

"Thanks, Mom, that's a good idea. And now I would love another cup of coffee. My throat is as dry as leather and I am anxious to hear your stories. They must not have been very pleasant either, I guess . . . This house looks a mess with all those holes in the wall and window-frames without glass and when I see your skinny faces I feel terribly well-fed myself."

When Rita had poured another cup of coffee, the tongues loosened. Now it was John's turn to listen. There was much to tell: The arrival of uncle John and his family, the plundering of Arnhem, Dick's imprisonment and later his escape, the execution of Gerard Bloem and the other underground workers, the murder of Bandering, Wieske's trip, the arrest of his parents, the interviews with Major Staubritz, his father's release, the camping in the cellar, the explosion of the bridge and finally the capitulation and the rage of the Germans that Monday . . .

(To be continued.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thankful hearts we announce that the Lord entrusted to our care a son

BERNARD GEORGE

Henry & Roelie Katerberg.

July 30, 1963.
1564 The Queensway, Toronto.

Mr. and Mrs. Fred Bouwers, nee Dijkema are thankful to God for the safe arrival of

LUCY HARRIET

A sister for
John, Clarence, Allan,
Elsa and Janice.

Addison, Aug. 6, 1963.

Grateful to the Lord we announce the birth of our daughter and sister

LUCINDA HENRIETTA SIMONE

born on August 7, 1963.

Mr. and Mrs. A. Tiesma.
Betty.
Yolanda.
Heather.

R.R. # 2, Brampton, Ont.

Mr. and Mrs. Carl Sikma of Wyoming, Ontario announce the engagement of their daughter

IRENE
to
Mr. HENRY BULTHUIS
of Toronto, Ont.

Voor

FARMS en HUIZEN

in

Hamilton en omgeving

stelt U zich in verbinding met:

Jack Bylsma,

Real Estate

1607 King Street East,
HAMILTON, ONT. LI 9-3894

Mr. and Mrs. Klaas Kraay, 2 Juliana Crescent, St. Catharines, Ont. announce the marriage of their daughter

JOANNE W.
to
Mr. PETER J. RAAKMAN

D.V. on Saturday, August 17th, 1963 at 11.30 A.M., in the Maranatha Chr. Ref. Church, St. Catharines.

Rev. A. H. Venema officiating.

Reception 1.30 P.M. at the Prudhomme's Garden Centre Hotel, Q.E.

We are happy to announce our marriage.

ALY WESTRA
and
GEORGE J. BAARSCHERS

on Saturday, August 24th, 1963 D.V. at 2.30 p.m. in Rehoboth Chr. Ref. Church in Sarnia (Ont.).

Rev. A. J Vanden Pol officiating.

Mr. and Mrs. Frank Losee of R.R. # 2, Burgessville wish to announce the forthcoming wedding of their elder daughter

MARILYN OLIVE
to
Mr. DONALD VANDER MEULEN

son of Mr. and Mrs. Dirk Vander Meulen of 234 Mill Street, Woodstock, Ont.

The Candlelight service will take place in the Burgessville Baptist Church at seven P.M. on August 31, 1963.

In all gratefulness to God, we wish to announce the recent 25th wedding anniversary of our dear parents

W. J. DAM
M. G. DAM—REGTER

on August 10, 1963.

Joan and Jack,
Margie, Billy and Michael.
Leda and Cor (engaged).
René.
Christina.
Mieke.

West Flamboro, Ont.

Femily reception will be held in October.

The Lord in His endless grace will have spared our parents and grandparents,

FRANCOIS GUILLAUME
and
MARIA JOHANNA GUILLAUME—HAGT

in the bond of marriage for twenty-five years on August 25th, 1963, D.V.

We hope to celebrate this anniversary at a later date.

May the covenant-God continue to bless them and keep them for each other and also for us.

Amstelveen, The Netherlands:
Co and Jaap,
Riek, Jaap, Margreet, Marjoke.
Toronto, Ontario:
Frank and Ann,
Claudine.
Betty and Herman.

August.
163 Glendonwynne Road.
Toronto 9, Ontario.

Na een ziekte van bijna een jaar, nam de Here tot Zich onze lieve zoon, broeder, zwager en oom,

JAN DROST,

oud 27 jaar, geliefde echtgenoot van Piea Haan en vader van Raymond en Kim.

Zijn getuigenis dat hij naar Jezus ging, is ons tot rijke troost in dit smartelijk verlies.

Openb. 14 : 13.

Namens de familie:
K. Drost.
J. Drost—Bergman.

R.R. 4, Goderich, Ont.

De begrafenis heeft plaats gehad op Woensdag 31 juli te Owen Sound.

De Heere, Wiens doen en laten enkel wijsheid is, nam plotseling tot Zich, door een ongeluk, ons geliefd dochtertje en kleindochtertje

FRANCIS ELISABETH,

op de leeftijd van ruim 2 jaar.

Job 1 : 21b.

Arend Nijwening.
Frieda Nijwening—Kleefman,
Corunna, R.R. 1.

J. Nijwening.
Th. Nijwening—Zeldenrust.

Wyoming, Ont., R.R. 2,

5 aug. 1963.

It pleased the Lord through a tragic accident to take unto Himself our beloved grandchild and niece

FRANCIS ELISABETH NIJWENING,

aged 2 years and 1 month.

His covenant promise is our comfort.

Mr. & Mrs.
William Kleefman
and family.

Welke Nederlandse familie zou voor 2 meisjes uit Holland een

GEMEUBILEERDE KAMER EN KEUKEN

beschikbaar hebben? Omgeving St. Joseph's Hospital, Hamilton, Onttario. Phone na zes uur 529-4154.

Wanted:

FAMILY OR SINGLE MAN

to work on dairy farm. Middle aged couple without car also welcome. Will provide transportation. Write to Bert Smit, R.R. # 1, Listowel, Ont. Phone 606W21.

Gevraagd per 1 Sept.:

EEN FLINKE ARBEIDER

op dairy farm, gemengd. 5 Mijl van Chr. school en Chr. Ref. Church van Jarvis. W. Van der Molen, R.R. 7, Jarvis, Ont. Tel. Hagersville 768-3937.

WHICH YOUNG MAN

would like to work and live in with young family in Northern B.C.? To help on farm during summer and saw milling in the winter. Write your reference to No. 1638, % Calviinst-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED SERVICE STATION MAN

with chauffeurs licence. Please get in contact at Keith Van Holst Esso Station, 495 Waterloo Ave., Guelph, Ont. Tel. TA 4-5839.

Wie is geinteresseerd een "start te maken" in

FARMING

en heeft $2000—$3000? Moet geheel zelfstandig werken en eigen baas kunnen zijn. Ontario. Zeer goed inkomen gegarandeerd. Brieven onder nummer 1634, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

EXPERIENCED YOUNG WOMAN

for duties in farmhouse (Canadian family). Must be kind and considerate. Apply to Jerry Dekker, Box 352, Alliston, Ont.

FARM HELP WANTED

Gevraagd: Getrouwde man voor modern melkbedrijf dichtbij King, Ont. Vereisten: ervaren melker en in staat om de voeding en verzorging van melkvee op zich te nemen. Goed loon en woongelegenheid met vergoeding van electriciteit en brandstof. Brieven met inlichtingen en referenties onder No. 1636, Bureau Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale:

GROCERY AND VARIETY STORE

but building also suitable for restaurant, bakery ar any kind of business. The lot has a frontage of 165 ft. and is 189 ft. deep. It is a corner lot on 40 Highway and Baselina W., south side of Wallaceburg. The building is 60 x 50 ft. with living quarters. About 10 years old. Mr. Henry Debrone, 800 Murray St., Wallaceburg, Ont.

OPPORTUNITY KNOCKS

Grocery and clothing business in Southwestern town. Equipment and fixtures included. Living quarters above. Apartment gives added income. Gas heated. Doing terrific turnover. Owner selling due to illness in family. Must be seen to be appreciated. Asking $40,000.00. Call or write to exclusive agent. John Humeniuk - Dani Real Estate Ltd. - 354 Wellington St., London, Ontario - Phone GE 2-2211 business or 451-1571 residence.

For sale:

115 ACRES

Two miles from Drayton, on paved road. 25 Acres of bush and pasture with creek running through. Four-bedroom house with bathroom and furnace. Bank-barn with straw-shed and separate sowbarn. Pressure in all buildings. John Cooper, R.R. # 2, Drayton, Ont. Phone 601 R 23.

Christian lady, 53 years, wishes to

CORRESPOND

with gentleman between fifty and sixty. Please write to # 1632, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WIE WEET WAAR JAN MENKHORST WOONT?

Verhuisde van Stonewall, Man. naar Ontario in Maart 1953. Please contact Jake Van Meppelen Scheppink, R.R. 5, St. Thomas. Ont.

Very good

DAIRY AND TURKEY FARM

with stock and implements (registered Holsteins), 2 houses. Yearly milk contract $ 10,000. Turkeys $ 30,000. Full price $ 48,000. Downpayment $ 6,000. Interest at 5%. Located Owen Sound area. John Bosveld, Realtor, Box 353, Meaford, phone 428.

FARM HELP WANTED

Gevraagd vrijgezel voor moderne R.O.P. boerderij in de omgeving van Toronto. Vereisten: ervaren melker en kennis van de verzorging van melkvee. Goed loon, kost en inwoning. Brieven met inlichtingen en referenties onder No. 1637, Bureau Calv.-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

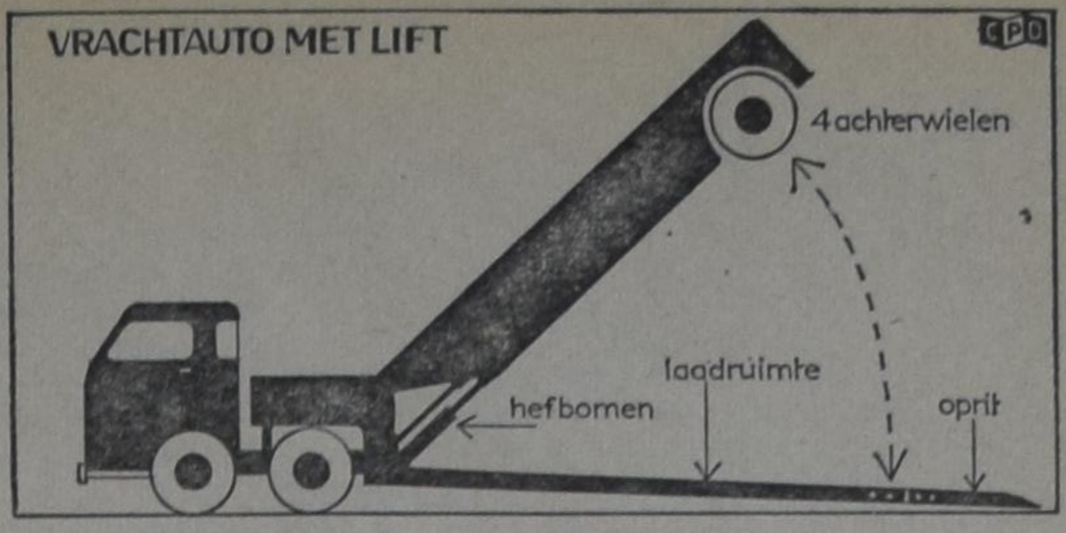

VRACHTWAGEN MET EEN LIFT

De Engelse firma Pitt heeft een zeer merkwaardige vrachtwagen ontworpen. Veel vrachten kunnen maar heel moeilijk de klim naar de laadruimte overbruggen. Om aan deze bezwaren een einde te maken is een vrachtwagen ontworpen en gebouwd, die over een 'lift' beschikt waarbij het gehele achterstel van de vrachtwagen omhoog wordt geklapt. Alleen de bodem blijft achter en op deze wijze beschikt men over een bijna gelijkvloerse laadruimte.

Het nieuwe systeem opent ook de mogelijkheid om vorkheftrucks tot op de laadruimte te laten rijden om zo de vrachten te laden en te lossen.

Export van Canadese kapitaalgoederen naar Rusland krijgt perspectief

De Export Credit Insurance Corporation (E.C.I.C.), de Canadese overheids - exportkrediet - financierings - maatschappij, heeft haar medewerking gegeven aan de totstandkoming van de verkoop van een Canadese houtzagerij aan Rusland.

Uit de bereidheid van de E.C. I.C. een krediet op lange termijn aan Rusland ten bedrage van 3 miljoen dollar te verzekeren — het was de eerste keer dat dit gebeurde — meent men te kunnen afleiden dat thans ook verdere transacties waarbij Canadese kapitaalgoederen aan Rusland worden verkocht, met behulp van de E.C.I.C. tot stand zullen kunnen worden gebracht.

De heer Crosby Lewis, firmant van de Montrealse firma Lewis, Keefer & Penfield, die samen met Forano Ltd. in Montreal en de Sumner Iron Works te Vancouver bij bovengenoemde transactie met Rusland betrokken zijn, toonde zich in dit opzicht zeer optimistisch.

De zagerij die geleverd zal worden zal van zeer moderne opzet zijn. Onder één dak zullen alle bewerkingen worden uitgevoerd die op hout kunnen worden verricht. De zagerij zal in staat zijn dagelijks 500.000 board feet hout te sorteren en te zagen.

Reeds in 1958 was het bekend geworden dat Rusland de stimulering van de houtaankap, de waterkrachtbenutting en de fabricage van chemische produkten als zeer urgent zag. De aankoop van een Canadese houtzagerij ziet men als een bewijs dat in Rusland deze urgentie nog steeds bestaat.

(NCKvK)

Offervaardigheid

Zoals bekend mag worden geacht, getroosten de kleine Reformed Churches in Australië zich grote offers om de Radio-uitzendingen van het bekende Radio-programma het "Back to God Hour" mogelijk te maken. Het spreekt echter wel vanzelf dat de fondsen niet toereikend zijn om zendtijd te kopen van alle radio-zenders die hiervoor beschikbaar zijn. De Synode van deze kerken heeft met grote zorg een lijst moeten vaststellen van de zenders waarvan gedurende de periode 1962-1964 zou worden gebruik gemaakt. Daar was de zender in Hobard op Tasmanië niet bij. Verleden jaar stelde een groep zakenmensen echter een bedrag van f. 5.000,- beschikbaar, waardoor het mogelijk werd dit programma ook over deze zender uit te zenden. Nu hebben de leden van de Reformed Church van Kingston f. 4.000,- bijeengebracht om de uitzendingen ook dit jaar te doen voortduren. Kingston ligt vlak bij Hobard. Deze mensen moesten dit bedrag geven boven de Synodale aanslag voor de door de Synode vastgestelde uitzendingen. Vermeldenswaard is dat de ijverige collectant die dit geld inzamelde het oudste lid van de Kerk van Kingston was. In Hobard wordt nu een dergelijke actie ondernomen.

(ICN)

Two girls living in the Hamilton-Fruitland area, want to

SHARE THEIR APARTMENT

with two other girls. Write to box 1639, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat, B, Hamilton, Ont.

KOSTHUIS AANGEBODEN

in Hamilton. 288 Emerson St., Hamilton, Ont. Phone JA 9-3181.

Weduwe, 48 jaar (met 2 opgroeiende kinderen) zoekt

CORRESPONDENTIE

met heer. Brieven onder no. 1631, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale:

'61 V.W. SCHOOLBUS

Fully equipped. Contact: Mr. B. Duits, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

Wanted:

SCHOOLBUS

in good condition. Seat capacity: ± 35. Contact: Mr. B. Duits, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

For rent:

DAIRY FARM

fully equipped, milk contract. Real good opportunity for experienced family. References needed. Investment depending on references. Write full particulars to Box 1635, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: AMBITIOUS MAN

Capable to operate rug cleaning business. Newest method, only machine in Hamilton area. Good prospects. (Must have own transportation.)

Call REITSMA,
1822 Upper James,
Hamilton.
OS 9-6026

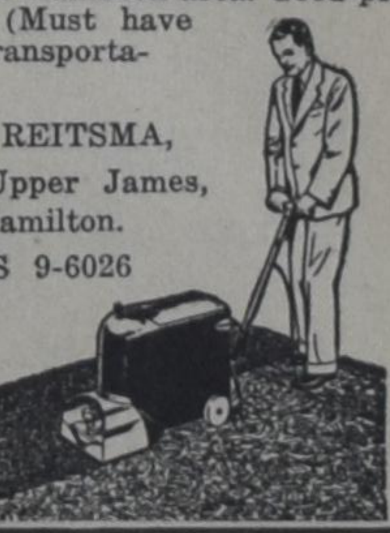

Voor een geslaagde vacantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

Bracebridge, Muskoka.

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid.

R. S. Bakema Tel. 645-2738
(35 mijl van de Chr. Ref. Church in Orillia)

Service Station-Restaurant

HAVE YOU EVER DREAMED OF GOING INTO BUSINESS FOR YOURSELF — AND WHO HASN'T?

Here is a brand new building with a 6-room house on Main Street of a picturesque town. Business established for years doing $80,000 per year. (Closed on Sundays). A good living assured. Excellent reasons for selling. Present owner will train the new owner for two or three weeks, if necessary. All you invest is only $6,500. Full price house $12,000 (or $75 per month in case you want to rent). You should see it anyway at about 50 miles from Metro. Close to Christian Reformed Church.

CALL

JOHN STRUIK

ACTIVE ASSOCIATE MEMBER
TORONTO REAL ESTATE BOARD

I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE
247-3998 or 241-5205

Representing James B. Gilbert Real Estate

Sales Ladies gevraagd

bij Import firma voor de districten London - Clinton - Forest - Wallaceburg - Chatham - Blenheim. Easy to sell Import Products. Highest commission paid. Car necessary. Letters under No. 1633, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Open Melkcontract

PRIMA DAIRYFARM MET VEE EN MACHINES TE KOOP

Deze farm is gelegen aan hoofdverkeersweg, dichtbij de industriestad Welland, kerken en scholen. Modern huis, geschikt voor 2 gezinnen.

Flinke barn, melkhuis, kippenschuur, garage en andere bijgebouwen. 113 acres eerste klas land.

22 melkkoeien, 4 gedekte pinken en 6 stuks jong vee.

Prima tractor, 3-furrow plow, 7 ft. power mower, hay-elevator, manure spreader, seeddrill, springtooth harrow, disc, wagon, side-delivery rake, harrow, roller, grain-cleaner, milk-cooler, milk-machines, chicken brooder & all small tools.

Downpayment slechts $ 10.000.—. Full price $ 42.000.—. Hypotheek van $ 32.000.— verkrijgbaar à 6%, welke kan worden terugbetaald met $ 200.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

K. KRAAY, Real Estate Broker

ST. CATHARINES, ONT.

Kantoor 13A King Street
Tel. MU 5-4245

Huis adres 2 Juliana Cr.
Tel. WE 4-1813

Importers of leading Tobacco and Food Products require an active and energetic

Sales Representative

for Toronto and surroundings.

Applicants should be well introduced with the tobacco and confectionery wholesale trade and should have knowledge of Dutch.

Apply Box 1630, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

BOOK REVIEW

The Calvinette Handbook

"Adolescence is a word that was not found in the dictionary a generation ago. It has remained for modern psychology to discover youth and set it apart as a life that has neither the characteristics of childhood nor the maturity of adulthood."

These lines are written by Dr. Clarence H. Benson, former director of the Christian Education Course of Moody Bible Institute, in his book: *An introduction to Child Study.*

Dr. Benson writes a lengthy chapter on 'Early Adolescence' in which he gives the reader a clearer understanding of this period of a human life. In her or his transition from childhood to adulthood, youth experiences a turbulent transformation. Unless we realize that the complexities and conflicts are the natural order of early youth we are not prepared to deal intelligently and charitably with its eccentricities.

In training our teenage or adolescent girls, a program has been devised by the Young Calvinist Federation that can be of immense profit to them at this particular, often called "difficult" age. At this age, youth begins to think for himself, to act independently, and the guidance and understanding he or she receives during this period can be of the greatest importance in shaping his or her life. It seems the founders of the Calvinette program had these essentials in mind when they prepared their Calvinette handbook. A glance at the goal of the organization will ensure you that it is a high and beautiful one.

That the youth of the church . . . may recognize Jesus Christ as King and serve Him, always and everywhere. If we can encourage our youth to keep this goal before them, they will become mature and well able to face life as God would have them do.

The Calvinette handbook is prepared for use in the weekly meetings of the Clubs. Purposes of the Clubs as stated in the book are:

1. Develop the talents God has given each girl to His honor.
2. Provide Christian fellowship and Christian activity with girls of the church and locality.
3. Use time and talents for others.
4. Learn new skills.

The authors of the Calvinette Handbook have worked out a program of which every parent can fully approve. Bible Study is stressed as being the basic important activity of the club. Outlines prepared by various ministers of the Chr. Ref. Church, are printed in the Young Calvinist magazine. The handbook is given as a guide to after recess activities. Opportunity is given to each member to earn awards for special requirements which each must complete.

Each rank and merit badge requires a girl e.g. to memorize certain Bible verses, and read parts of Scripture.

The Ranks are given names suitable to the project: Bud and Blossom for Junior Calvinettes, Tiller, Sower, Gleaner, Reaper and Harvester for the Senior girls.

In order to earn one of these ranks, the girls must earn certain Merit Badges. There is a great variety:

Public Speaking, Safety, Bible Characters, Bible Knowledge, Church Knowledge, Christian Citizenship, Missions, Homemaking, Music, Baby Sitting, Swimming, Camping, Physical Fitness, Flower Gardening, Wood Fibre Creations, Braiding, Basketry, Leathercraft, and Stitchery.

Anyone of these requires the member to make a thorough study of a subject or accomplish a task. In many of them full cooperation of the mother is required.

In order for the whole program to succeed it will be necessary for mothers to take an active interest in the work of the clubs.

Whatever Badge the member earns it will have helped to prepare her for service in later life in many ways.

It helps them to develop leadership in the church, to take part in activities in church, home and school.

It teaches them to be trustworthy, obedient and happy.

As one of the club members put it:

You can tell a Calvinette is happy because the ends of Achievement bars on her scarf go up in a smile.

In the Banner of November 2, 1962 a grateful mother praised the Calvinette program. She emphasized the varied activities it presented for her daughter and ended by expressing her appreciation to the leaders and counsellors who gave of their time and talent to guide the young girls of adolescent years to become worthwhile workers in God's kingdom. We should all feel this way.

Mrs. C. Sneep

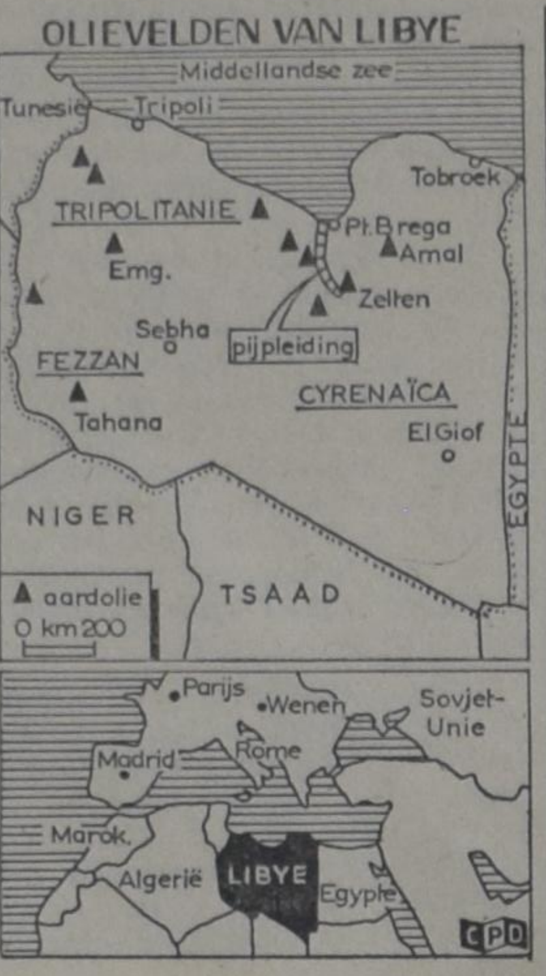

DE MIDDELLANDSE ZEE PERST ZICH IN DE WOESTIJN

De 1,5 miljoen inwoners van Lybië leven op het zand van de woestijn maar onder die woestijn zit olie. Daarom ziet Lybië de toekomst met vertrouwen tegemoet. Dit woestijnzand is een oliestaat in opkomst en alle grote oliemaatschappijen van Amerika, Engeland, Frankrijk en Italië zijn in Lybië werkzaam. Over een paar jaar verwacht men een olieproduktie van 50 miljoen ton per jaar te bereiken. De totale oliereserve in de grond wordt geschat op 7,5 miljard ton. Port Brega is thans reeds de modernste oliehaven in het gebied rond de Middellandse Zee.

Zelten is de rijkste oliebron van Lybië. Dit olieveld bezit echter bepaalde geologische kenmerken en het is nu noodzakelljk gebleken om water onder het olieveld te persen. Hierdoor moet de druk op de olie gehandhaafd blijven en kan men de olie naar boven halen. Hoe komt men echter midden in de woestijn aan water? Met behulp van een pijpleiding en 50 miljoen dollar haalt men dit water uit de Middellandse Zee naar de woestijn en perst het bij Zelten de grond in.

CANADA THANS OP ÉÉN NA BELANGRIJKSTE HANDELS-PARTNER VAN ROOD-CHINA

Volgens onlangs gepubliceerde Chinese statistieken is Canada in 1962 de op één na belangrijkste handelspartner van Rood-China geworden. De belangrijkste is nog steeds Hongkong. De cijfers vermelden een Chinese import van 137 miljoen dollar uit Canada, terwijl de Chinese export naar Canada slechts 4 miljoen dollar beliep. Het exportoverschot van 133 miljoen dollar voor Canada, dat het Canadees-Chinese handelsverdrag oplevert, is wel zeer groot. Australië dat thans als China's handlspartner op de derde plaats staat heeft een exportoverschot van 86 miljoen dollar; Frankrijk van 25 miljoen dollar en Ceylon van 20 miljoen dollar.

Deze tekorten worden door China gefinancierd uit de overschotten van de handel met o.a. Hongkong en met Groot Brittannië, welke respectievelijk 200 miljoen en 40 miljoen dollar bedragen. Rood-China had in 1962 in de handel met niet-communistische landen een overschot van 526 miljoen dollar. In 1961 leverde deze handel nog een tekort van 100 miljoen dollar op. De Chinezen wensen een meer evenwichtige goederenruil met Canada. Men gelooft dan ook niet dat de Canadese tarwe-export naar China op het huidige peil te handhaven zal zijn als Canada niet bereid is als tegenprestatie meer Chinese goederen af te nemen.

GIVE A
Huguenot Cross

Silver:
Hanger
$ 2.— ¾ inch
$ 3.— 1 inch
$ 4.— 1½ inch

Chainlets $ 2.—
Lapel button $ 1.85
Tie pin $ 1.50,
point protector 50¢
—
Also available in gold.
—
Gold plated:
Tie pin $ 2.—,
point protector 50¢
—
Silver plated:
Teaspoon $ 1.50
Letter opener $ 4.50
—
Wall tile "Agnus Dei" $ 3.—
—
Buy a Huguenot Cross. Help your local Christian School and the A.R.S.S.
—
They are available at your local agent, or write
"HUGUENOT CROSS
CANADA
Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Een lezer schrijft:

"Happy Birthday"

wat zal ik hem (haar) geven
als hij of zij verjaart?
mijn beste wens voor 't leven,
en 'n boek, verjaardagtaart?
een boek is gauw gelezen,
een taart spoedig verdwijnt,
misschien kan het iets wezen
dat elke week verschijnt —
dus even informeren maar,
is hij (zij) abonné?
zo niet, dan geef ik hem of haar,
een present voor het hele jaar,
'k stuur C C en C C.

Gaat U naar Holland ?

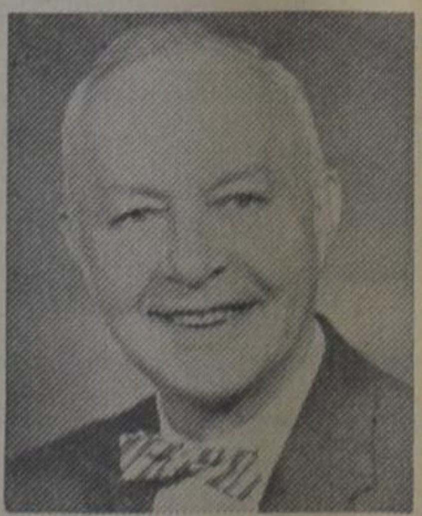

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:
C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

AIR — SEA — LAND
World-Wide
Travel Service
GUIDE
TRAVEL
BUREAU
G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
Grote voorraad
HOLLANDSE en ENGELSE
GRAMMOFOONPLATEN,
Bijbels,
Psalmboeken,
Kinderbijbels
Leesboeken,
Studieboeken.
1058 MAIN STREET W.
HAMILTON (ONT.)
Tel. JA 8-1932

De Ruyter's
Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussn de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF. (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I.K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDEGEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.